

ORLOV:
Ulige
muligheder

POLITISTUDERENDE
med en klar mission

VANDSØGSHUNDE:
Skal være verdens
bedste

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Studiekredse 2021:
Fokus på faglighed
og kultur

Senreaktioner:
Flashbacks 20
år efter tragedie

05/2020

DANSK POLITI

Nærpoliti-
stationer

Metoo

OK21

Hjemme-
arbejde

Mundbind

Flerårsaftale

Coronakrise

Graense-
lukning

Black Lives
Matter

Sexisme

Ny
rigspolitichef

Opholdsforbud

Psykisk syge

2020

- ET MÆRKELT POLITIÅR!

Bandekrig

Hjælpepakker

Mink

Politiets fremtid skal ikke fejes ind under corona-tæppet

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

Politiforbundet er partipolitisk uafhængigt. Vi taler med alle, mødes med alle, og gør vores bedste for at sikre, at den politiske debat om politiet altid hviler på et fagligt fundament og en forståelse af politiets virkelighed.

Vi gør det for at passe på politiet. Vi gør det for at sikre politiets arbejdsmiljø, uddannelse, faglighed, sikkerhed og status i samfundet.

Vi gør det for at udvikle det bedste mulige politi, som flugter med den velfærdsstat, retsstat og det tillidsbaserede samfund, som er så unikt dansk.

Vi har også et samfund, hvor vi hellere vil bryde fødekæder end opregne lister af skader, ødelæggelse og elendighed i et senere anklageskrift.

Jeg håber, at omgivelserne forstår at sætte os ind i den sammenhæng.

Politiet passer på samfundet og dermed os alle sammen.

Politiforbundet passer på politiet.

Det er vi generelt ret ene om.

Det er nemlig en lidt mærkelig lære

fra mine efterhånden mange år som formand og tillidsvalgt i politiet. Man vil gerne på den ene side have mere af alt det, politiet står for, men vil samtidig gøre det svært for politifolk, presse dem og bruge dem som brikker i et politisk spil eller et spil om dagsordener.

Alle kan lide politiet, alle vil gerne have mere politi, generelt er tilfredsheden med politifolk enestående stor i Danmark, og generelt er det sådan, at hvis andre ikke kan løse opgaven, så kan politiet.

Det er helt fortjent. Det er baseret på, at vi har fastholdt, at politifolk i Danmark skal kunne agere selvstændigt, være i stand til at løse pludseligt opståede problemer, tilmed i de mest dramatiske situationer, selv kan tage initiativ, og i bund og grund agere menneskeligt på godt og ondt.

Tusindvis af gange dagligt gør politifolk på den måde en stor positiv forskel i folks liv.

I Politiforbundet har vi aldrig forstået den enorme mistillid af måltal og dokumentationskrav, som i mange år

er væltet ind over politiet. At tal og krav blev vigtigere end alt det, som alle ellers satte pris på.

Vi har aldrig forstået værdien i at fjerne politiet fra borgerne, da kun ganske få reelt har ønsket det, men det blev en politisk dagsorden kombineret med massivt brug af konsulenthuse til formålet.

Læren har været negativ og prisen forudsigeligt stor. Politiforbundet advarede forgæves.

Politiet er nemlig ikke en produktionshal, men agerer i en omskiftelig virkelighed, som har med mennesker, tryghed, kriser og meget andet at gøre.

Når jeg skriver alt dette, skyldes det, at vi igen står umiddelbart foran en aftale, som skal lægge sporene for politiets kommende år. Og som kan få indflydelse på årene derefter.

Jeg er bekymret.

Den manglende debat om politiets vilkår op til flerårsaftalen kan blive problematisk.

Det er helt klart og forståeligt, at coronakrisen overskygger alt. Samfundet, økonomien og verdensordenen er mere udfordret og usikker end normalt, og ingen kender helt eller kan overskue konsekvenserne endnu.

Krisen og den manglende debat må bare ikke bruges som et skjul til at lægge forkerte eller skadelige spor ud for politiet i de kommende år.

Vi har brug for en flerårsaftale, som trækker politiet ind på en ny kurs, der flugter med opgaver og faglighed. Faglighed er faktisk gratis. At give fagligheden fri er den bedste investering – og den koster ikke noget.

Men skaber til gengæld arbejdsglæde, positive resultater og fornuft.

Før coronakrisen havde vi en klar forventning om, at flerårsaftalen ville løfte politiet mod bedre tider.

Derfor har Politiforbundet løbende brugt tiden på at holde møder med, og sikre, at politikere fra alle partier er

blevet klædt på med faktisk viden om politiets tilstand og muligheder.

Også om det dokumenterede behov for løbende udvidelse af politistyrken over en lang periode.

Partierne, også regeringen, ved godt, at et diktat om nærpolitistationer, placeret med en politisk passer, ikke flugter med den faglige indsats og forskellige tilgange i politikredsene. Men ideen om borgernærhed er god – hvis den bare hviler på et fagligt fundament.

Venstre har foreslået en politigaranti. Hvis en garanti betyder, at politifaglig vurdering er i højsædet, så er det en god vej at gå. Politiet skal selv med egen faglighed vurdere, hvordan opgaverne løses. Politikerne leverer økonomien og rammerne. Politiet kan selv levere fagligheden på baggrund af

de reelle udfordringer og geografi.

For Politiforbundet er frisættelsen af fagligheden afgørende, og vi håber, at alle partier tager den del til sig. Ideen om nærhed, forebyggelse og tilstedeværelse er god – men den skal også flugte med fagligheden og realiteterne.

Derfor skal vi også have gang i debatten om politiet, om fremtiden i de kommende uger. Ellers bliver det svært.

Politiforbundet vil gøre vores bedste, men vi har også brug for, at medlemmerne minder om, hvad der er godt og fagligt, og hvad der er symbolsk.

Det er helt afgørende for Danmark, at vi får en god flerårsaftale for politiet, så der bliver sammenhæng mellem hænder og arbejdsopgaver, som svarer til nutidens udfordringer. ■

”

Faglighed er faktisk gratis. At give fagligheden fri er den bedste investering – og den koster ikke noget.

Året hvor alt blev vendt på hovedet – og politiets fremtid sat på standby

2020 skulle have stået i politiets tegn med ny flerårstale, opstart på ny overenskomst, nyt syn på faglighed og mulighed for at planlægge langsigtet. Men i marts vendte coronaen op og ned på det meste, og lige siden har politiets virkelighed fyldt meget lidt i debatten.

Forhandlingerne om en ny flerårstale for politi- og anklagemyndighed er landet i en skyttegrav, hvor alle venter utålmodigt på "nyt fra vestfronten". Politiforbundet frygter, at coronakrisen kan resultere i en nulløsning og en politisk regulering, der rimer mere på skåltaler end på virkelighed.

OK21 skal ske som lynforhandlinger i en tid, hvor der bruges enorme summer på coronakrisepakker, der skal holde hånden under nødlidende brancher og virksomheder.

Oveni byder 2020 på en Meetoobølge ud over samfundet og dermed også politiet.

Alt i alt er det blevet sværere at spå om fremtiden end normalt – alligevel er det nu, at fremtidens spor for dansk politi skal lægges.

Læs mere på side 6.

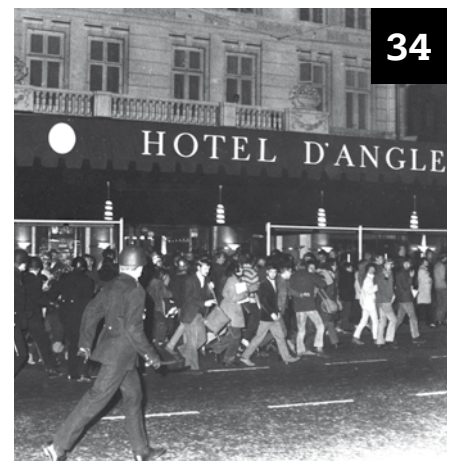
14

30

22

34

”

**En væsentlig
overskrift på 2020
var i foråret, at
politiet endelig
skulle have
ressourcer, så
det flugtede
med opgaverne,
nærheden til
borgerne skulle
prioriteres,
fagligheden skulle
sættes fri, og vi
skulle igen kunne
efteruddanne os.
Det var en langsigtet
og fornuftig plan ud
af flere år med kaos.
Den plan er svær at
få øje på nu.**

Forbundsformand Claus Oxfeldt

Indhold

- 6 2020 – det måske forsømte år
- 13 Kort Nyt
- 14 Ulig muligheder for orlov på tværs af kredsene
- 20 Kasper fik afslag på orlov – i dag er han campingpladsejer
- 22 **Træning af vandsøgshunde:** Vi skal være verdens bedste
- 28 Kort Nyt
- 30 Politistuderende med tung bagage og klar mission
- 34 **Politihistorie:** Verdensbankurolighederne
- 37 Nyt fra Politiforbundet
- 54 Debat

OK21 bliver næppe en gentagelse af den store faglige kamp fra OK18, hvor fagforeningerne stod sammen om i månedsvis at lægge pres på politikerne, og hvor lønkampen blev en folkesag. OK21 skal forhandles i coronakrisens tegn, og er egentlig uønsket af de fleste organisationer af samme årsag. Her havde man hellere set en forlængelse af den gældende overenskomst, så forhandlingerne blev udskudt til konsekvenserne af coronakrisen er kendt. Men sygeplejerskernes og pædagogernes forbund mente, at netop den folkelige opbakning på grund af corona-indsatsen ville være et stærkt kort at spille ud. Derfor skal der inden april 2021 forhandles en treårig overenskomst på plads i en tid, hvor hjælpepakker i milliardklassen tynger finanserne.

2020 – DET MÅSKE FORSØMTE ÅR

TEKST NICOLAI SCHARLING

FOTOS ARKIVFOTOS

2020 skulle have stået i politiets tegn med ny flerårsaftale, opstart på ny overenskomst, nyt syn på faglighed og mulighed for at planlægge langsigtet. I marts vendte coronaen op og ned på det meste, og lige siden har politiets virkelighed fyldt meget lidt i debatten. Flerårsaftalen lader vente på sig, overenskomstforhandlingerne er i virkeligheden uønskede på grund af den usikre samfundsøkonomi, men blev presset igennem af BUPL og Dansk Sygeplejeråd.

2020 har ændret på mangt og meget, sat blus under sexismedebatten, og måske særligt lagt låg på optimismen.

Forbundsformand Claus Oxfeldt konstaterede det med træthed i stemmen under en morgenbriefing på Politiforbundets corona-stabsmøde sidst i oktober.

- Der er intet nyt om flerårsaftalen. Den skulle have været afsluttet inden 31. oktober. Men det sker næppe i de næste mange uger.

Trætheden bestod i, at han har gentaget sig selv og samme budskab de seneste måneder.

Om lidt, om lidt, om lidt.

Flerårsaftalen er landet i en skyttegrav, og alle venter og venter på "nyt fra vestfronten", mens krise-nødblus og giftiggule corona-tåger svæver over samfundet.

- Den er hele tiden lige på trapperne, og så er den der ikke alligevel. Så forhandler man, og så forhandler man ikke. Det er dybt frustrerende, fordi det er politiets fremtid, som er i spil. Der var en bred enighed og forståelse i vintermånederne. Politiets vilkår fyldte i debatten, men så kom corona. En væsentlig overskrift på 2020 var i foråret, at politiet endelig skulle have ressourcer, så det flugtede med opgaverne, nærheden til borgerne skulle prioriteres, fagligheden skulle sættes fri, og vi skulle igen kunne efteruddanne os. Der var en langsigtet og fornuftig plan ud af flere år med kaos. Den plan er svær at få øje på nu, siger Claus Oxfeldt.

Dyrekøbte erfaringer fra finanskrisen

Ifølge forbundsformanden er fokus helt forståeligt et andet sted, men derfor er det også en farlig og problematisk tid at udstikke kursen for så væsentlige områder som politi- og anklagemyndighed.

- De beslutninger, som skal tages af politikerne, og det forlig de indgår, vil trække lange spor og skygger. Jeg kan bedst sammenligne det med, at man under finanskrisen slap konsulenthusene løs på politiet for at spare og effektivisere på samme tid. Det kostede os 600 politifolk, et godt arbejdsmiljø og fagligt funderede prioriteringer, fordi blandt andet

absurde målkrav gjorde færdselskontroller klokken tre om natten vigtigere end kriminalitet begået mod borgerne i dagtimerne. Og det skete samtidig med, at opgavemængden og truslerne i samfundet voksede. Det var lige ved at smadre politiet og den tillid, vi havde opbygget hos borgerne, fortæller Claus Oxfeldt.

- Kravet var sådan set at gøre alt for at lave et skønmaleri, som ikke holdt under lakken, og som krakelede fuldstændig i 2015, da terror og grænsekontrol slog bunden helt ud og afslørede politiets sande tilstand, fortsætter han.

300 om året

Netop den situation og historiske lære sidder dybt i Politiforbundet. Krise kan koste dyrt, meget dyrt.

Efter finanskrisen valgte man ikke blot at spare, men bekendte sig næsten fanatisk til, at politiet og andre dele af

det offentlige kunne effektivisere sig ud af problemerne. Det skulle ske ved at leane processer, arbejde efter produktionsmodeller, indføre målkrav og -tal og kombinere det med et stadig større dokumentationsapparat.

- Dengang advarede Politiforbundet igen og igen om, at det var helt galt. At vi var kommet for langt fra borgerne, at politiets arbejdsdag bare ikke længere hang sammen. Vi fik så ret med tilbagevirkende kraft. Men det er der ingen glæde i for nogen. Det varmer ingen at kunne

sige, hvad sagde vi! Skaden er jo sket. Denne gang vil vi hellere have, at der lyttes i tide. Og lyttes til det klare budskab, at politiet har brug for en løbende udvidelse af politistyrken med netto 300 politifolk om året i de kommende ti år. Ellers vil opgaver og timemængde bare ikke kunne hænge sammen. Vi har brug for faglighed, og at detailreguleringen og målstyringen slækkes markant, siger Claus Oxfeldt og tilføjer:

- Måske ville det være bedre at

”

Politiet skal kunne se fremad og se borgerne i øjnene. De kræver simpelthen, at der er politifolk til stede, også med tid til lokale indsatser. Det skal gøres rigtigt og fagligt forsvarligt, og her kan man godt frygte politisk indblanding og smalhals ødelægger mulighederne.

Claus Hartmann, næstformand i Politiforbundet

indgå en længere aftale i slutningen af næste år, hvor alle er klogere på livet med corona, økonomien og forhåbentlig vacciner, siger Claus Oxfeldt.

I Politiforbundet frygter man, at krisestemningen kan resultere i en nulløsning og politisk reguleringen, som bliver mere slagnumre og skåltaler end indhold og virkelighed.

Som næstformand Claus Hartmann påpeger:

- Politiet skal kunne se fremad og se borgerne i øjnene. De kræver simpelthen, at der er politifolk til stede,

også med tid til lokale indsatser. Det skal gøres rigtigt og fagligt forsvarligt, og her kan man godt frygte politisk indblanding og smalhals ødelægger mulighederne, siger han.

Uden opmærksomhed – ingen nødvendig debat

Flerårsaftalen lader altså vente på sig. I skrivende stund ligner det et

»

Psykisk syge og tvangsindlæggelser er en af de farligste og mest uforudsigelige opgaver i politiet. Vi løser den. Vi uddanner og lærer løbende at blive bedre, men alt i alt ligger løsningen andre steder, men det sker bare ikke, selvom vi har viden, dokumentation, og helt indlysende kan se det fornuftige i, at psykiatri, sociale indsatser og behandling er vejen frem.

Heino Kegel, ansvarlig for det personalepolitiske område i Politiforbundet.

ultimo-november-forlig. Kun Dansk Folkeparti har meldt klart ud, at de gerne så 3.000 flere politifolk over ti år. Regeringens eget udspil lyder på 300 ekstra i alt over fire år, som blandt andet skal hjælpe med at løfte det tilsvarende krav om 20 politisk placerede nærpoltistationer, hver med en ugentlig åbningstid

på mindst 15 timer og med mindst fem tilknyttede politifolk. Rigspolitiet skal barberes ned til ukendt størrelse, og en landsdækkende 15. politikreds skal bygges op bagefter. Venstre har så vidt kastet tanken om politigaranti på banen, altså at placering af nærpolti ikke er afgørende, men i stedet en garanti om, at politiet vil være nærværende og

til stede i alle dele af landet, men placeret ud fra lokale politifaglige skøn.

Så vidt flerårsaftalen.

Modsat tidligere aftaler vil den sandsynligvis blive indgået uden stor mediebevågenhed og politisk debat i en tid, hvor andre større spørgsmål, i særdeles coronakrisen, helt forståeligt stjæler opmærksomheden.

- Det er netop det, som gør det så farligt. Fordi så er der ingen debat til at presse forhandlingerne i en retning, hvor borgerne også tages med, og politiets egen faglighed spilles ind, fastslår næstformand Claus Hartmann.

OK21 – skidt timing

Det skulle altså have været et skelsættende år for politiet, som samtidig ville have været ramt af EM i fodbold, fejring af rund dronnin-ge-fødselsdag og det sædvanlige forsom-

merkaos af Folkemøde, Distortion og festivaler en masse. I stedet er udfordringen blevet coronaindsats og at skabe tryghed i en verden ramt af utryghed og krise.

Netop derfor ønskede hverken Politiforbundet eller de fleste andre fagforbund, at der skulle forhandles en overenskomst inden april 2021.

Fremtiden og økonomien er simpelt- hen for usikker.

BUPL og Dansk Sygeplejeråd var dog af en anden opfattelse, og da musketeréd og sammenhold gælder i forhandlingsfællesskabet, trak deres ønsker resten med sig.

Derfor står politiet i de kommende måneder over for en lynforhandling om ny overenskomst sammen med andre ansatte på det statslige område, som skal være endelig færdigforhandlet til april næste år.

Hvor pædagogerne og sygeplejerskerne hælder til, at coronaindsatsen har styrket deres mandat og værdi politisk og hos borgerne, mener Politiforbundet, at krisen og usikkerheden pt. er for stor til, at det er en god ide at forhandle om de statslige lønninger.

Politiforbundets argumentation har været, at mange tusinder danskere pt. risikerer at miste deres arbejde, og at kun hjælpepakker i milliardklassen holder en række brancher og virksomheder oven vande.

Ifølge forbundet er de økonomiske konsekvenser i 2021, og måske endda i 2022, endnu umulige at overskue. Ønsket var derfor at forlænge det eksisterende og forhandle, når fremtidens vilkår i samfundet var mindre mudrede.

Der er med andre ord brugt enorme summer for at holde samfundet kørende, men det betyder samtidig, at der er en regning, som skal betales på et tidspunkt, og som risikerer at koste arbejdspladser. At forhandle lønforhold flere år frem i tiden er for usikkert.

- Vi må få det bedste ud af det på en ansvarlig måde. For det er også fagforeningernes rolle i samfundet at være ansvarlige og sikre arbejde og varige gode vilkår til flest mulige. Ikke at tænke kortsigtet og skubbe til en krise og risikere, at økonomien og arbejdsmarkedet ryger endnu mere og længerevarende ud over kanten, lyder konstateringen fra Politiforbundets politiske ledelse.

OK21 forventes som treårig overenskomst gældende fra 2021.

De sædvanlige dårligdomme

Corona eller ej, på mange måder er det "business as usual" for politiet.

Bandekrige ulmer, blusser op, får kvalt de fleste gnister, for igen at fange an et nyt sted. Cyberkriminaliteten voksede allerede eksplosivt før corona, og den digitale kriminalitet har hverken været ramt af nedbrud eller fået mundbind på.

De psykisk syge og udsatte borgere forsvandt næsten fra gadebillet og politiets statistikker under coronanedlukningen i foråret, men er tilbage igen, hvilket blev ekstra synligt for samfundet med tre tragiske sager i oktober, hvor politiet måtte bruge tjenestevåben med døden til følge.

- Det er tragisk, at det stadig skal være sådan, at politiet så ofte står med borgere, som er blevet svigtet eller efterladt andre steder i samfundet. De kunne ofte have været behandlet, hjulpet eller medicineret, men når i stedet til et punkt, hvor de overreagerer og bliver så farlige for sig selv og andre, at det bliver en politiopgave. Mange af sagerne kunne være undgået med rette behandling, omsorg og nærvær, siger Heino Kegel, som er Politiforbundets ansvarlig for det personalepolitiske område.

Såvel han som forbundsformanden måtte vanen tro ud i medierne og forsvare politifolkenes handlinger. Næsten forudsigeligt skulle politifolkene have ventet med at skyde eller skudt noget før? Og hvad med strømpistoler? Rådene og pegefingerne var de sædvanlige.

Hvornår lærer samfundet og politikerne?

Fra Politiforbundets side konstaterede man, at det var dybt ulykkeligt, at man igen og igen skulle tage den debat, mens så mange enten sørgede eller var mærkede for livet.

- Det er dokumenteret gang på gang. Alligevel fylder udsatte og psykisk syge personer stadig mere op i politiets indsats og tilkald. Bare ved at læse tallene, burde alle indse, at samfundet har et problem, et stort problem med mange borgere, som er svigtede og udsatte. Det løses altså ikke ved politiets magt,

Borgernærhed har været et tema under hele optakten til politiets flerårsaftaler. Regeringen har spillet ud med 20 nærpolitistationer, som skal placeres af politikerne ud fra geografiske hensyn og have åbent mindst 15 timer ugentligt. Politiforbundet ønsker, at politiet selv skal udrulle indsatsen ud fra faglige og lokale skøn. Flerårsaftalen skulle have været på plads i foråret, men forhandles stadig.

men skal forebygges og behandles. Nu står vi med to sager, hvor familier har mistet en kær pårørende, politifolk fået store og uønskede ar på sjælen, og hvor medierne igen jagter løs, og hvor alle bare er kommet skidt ud på den anden side, siger Heino Kegel.

I følge ham er det en del af den tendens, hvor politiet bliver "skraldespand" inden for de områder, hvor andre dele af samfundet mister grebet, eller ser gennem fingre med sociale slagsider.

- Psykisk syge og tvangsindlæggelser er en af de farligste og mest uforudsigelige opgaver i politiet. Vi løser den. Vi uddanner og lærer løbende at blive bedre, men alt i alt ligger løsningen andre steder, men det sker bare ikke, selvom vi har viden, dokumentation, og helt indlysende kan se det fornuftige i, at psykiatri, sociale indsatser og behandling er vejen frem. Bare de fantastiske og lovende resultater vi har af pilotprojekterne med fælles udrykningsteams, hvor en uddannet sygeplejerske kører med politiet ud til psykisk syge, vidner om, at der skal tænkes nyt og forebyggende, fastslår Heino Kegel, der også er foreningsformand i Østjylland.

For ham handler fremtiden også om, at politiets faglighed skal spilles på banen som en del af den kæde, hvor samfundet løser problemerne bedst.

- Rigtig meget, som handler om tværfaglig indsats i fællesskab, hældes ud på den eneste myndighed og faggruppe, som altid er tilgængelig, har handlepligt og skal rykke ud. Det er et reaktivt tankesæt, som måske er lettere at overskue, men forkert for alle som skal leve i det, hvad enten det handler om unge bandemedlemmer, psykisk syge, voldsparete eller andre. Vi stopper ikke i tilstrækkeligt omfang fødekæder, før de har gjort stor skade på andre og sig selv, siger han.

Mere end bare skåltaler

Meget ligner således sig selv. Også internt i politiet. Udrykningskendtgørelsen lader stadig vente på

”

Det handler ikke om heksejagt i fortiden, men om måske at opdyrke en kultur, hvor det er forkert og straks bliver påtalt at gå over grænser. Det er ikke så svært. Jeg er ret sikker på, at langt, langt de fleste godt ved, hvordan man skal opføre sig på arbejdet, og hvad der er sexistisk eller krænkende. Det er ikke raketvidenskab, bare ordentlighed.

Heino Kegel

Sexisme og kulturen på danske arbejdspladser har været et af de største temaer gennem efteråret. Såvel mediearbejdspladser, som politiske partier og fagbevægelsen er blevet udstillet gennem undersøgelser, sager og underskriftindsamlinger fra ansatte, som vil have et opgør med sexisme og krænkerkultur. Politiforbundets Studiekredsudvalg har i den forbindelse sendt en spørgeskemaundersøgelse ud til medlemmerne. - Vi skal have fingrene bedst muligt på pulsen for at håndtere det her korrekt, forklarer udvalgsformand Poul Buus.

Tre tragiske skudsager i oktober satte igen fokus på politiets virkelighed, hvor også psykisk syge fylder stadig mere, og hvor andre samfundssvigt eller tendenser lander hos politiet, fordi de eskalere til farlige situationer.

sig, selv om forarbejdet har været klar siden sensommer 2019.

Dengang troede og lovede alle, at det var et spørgsmål om måneder, før politifolk igen kunne finde hoved og hale i, hvornår udrykningen måtte tændes. Men nogle sager har det med at samle støv i Justitsministeriet, og antallet af ventemåneder vokse sig to-cifrede.

Også på uddannelsesområdet er der "intet nyt fra vestfronten". Efter- og videreuddannelse har været lovet de seneste fem år, men er stadig ikke udrullet i større omfang.

At der rent faktisk skal ske mere end skåltaler fremover, er et af Politiforbundets krav til den kommende flerårsaftale.

Metoo-bølgen og kulturen

Et sted er det dog nye tider for såvel resten af samfundet som for politiet. Metoo-bølgen har dette efterår ramt offentligheden med tsunami-muskler, som så vidt har skabt radikalt kaos, kostet en overborgmester den politiske fremtid, og fået alle HR-afdelinger til at kigge i kulturspejlet på en helt ny måde.

Ligesom med corona er det svært i skrivende stund at overskue konsekvenserne. Kulturelle forandringer har det med at komme som en stormvask og efterlade store forandringer i hverdagen. De sætter sig ind på en måde, så vi få år efter har glemt, at det virkelig har været anderledes.

Se en film i dag fra før 2020, og man undrer sig over, hvor tæt og

ubekymrede og virusmittende alle står og spytter, ånder, giver hånd, giver kram lige op i ansigtet på hinanden. Eller hvordan alkoholen forsvandt fra kantinerne og arbejds møderne, og røgen fra kontorer og restauranter gennem de seneste årtier. Hver gang med et ramaskrig, som alle i dag har glemt, og pointer om, at alt det sjove blev revet nypuritansk og skadeligt ud af samfundet.

Læren er vel, at støvet lægger sig hurtigt oven på højlydte debatter, og noget nyt og fornuftigt, og i takt med nutiden, opstår. Men først efter, at Fanden er blevet malet på alle vægge.

Der er måske behov for en ny kultur, hvor alle kan se sig selv og være

en del af et godt arbejdsmiljø, slog Politiforbundet fast.

- Det er nye tider og tiltrængt, at vi måske tager et opgør med en kultur, som hører fortiden til, og hvor vi ikke har sagt fra over en bred kam, når nogen gik over grænsen, bare fordi de kunne, fastslår Heino Kegel.

Han tror ikke på de dommedagsprofetier om, at fremover kan ingen tale frit eller have det sjovt, og at alle mænd vil gå rundt i frygt.

- Det er jo slet ikke det, det handler om. Det handler ikke om heksejagt i fortiden, men om måske at opdyrke en kultur, hvor det er forkert og straks bliver påtalt at gå over grænser. Det er ikke så svært. Jeg er ret sikker på, at langt, langt de fleste godt ved, hvordan man skal opføre sig på arbejdet, og hvad der er sexistisk eller krænkende. Det er ikke raketvidenskab, bare ordentlighed. En hånd, der glider op og ned ad låret på en nyansat politibetjent, er selvfølgelig indlysende forkert, det samme er en lang række andre dumheder og krænkelse. Jeg tror, at jo sværere vi gør det her, jo flere rigide regler, vi opstiller, desto mere kompliceret og ødelæggende kan det blive. For det er i bund og grund et spørgsmål om kultur, og derudover om en ledelse som skal træde i karakter og håndtere de sager, som der er, og som ingen ønsker, fastslår han.

Politiforbundet har derfor valgt at tage debatten op for at sikre sig, at det ikke løber løbsk, og samtidig at der sker forandringer, og at alle kan have en god og tryk arbejdsplads.

- Det er en debat og et emne, som man let kan blive skræmt af, og hvor der er så mange følelser og så meget fortid. Det vigtige er lige nu at komme bedre ud på den anden side og skabe en endnu bedre arbejdsplads for alle, siger Heino Kegel.

Survey om sexisme og kultur

Derfor har Politiforbundet også valgt at tage handsken op i forhold til de aflyste studiekredse.

Som det også fremgår andet sted i denne udgave af DANSK POLITI, har studiekredsudvalget valgt at sende

Inger Støjberg og Venstre ønsker en politigaranti, hvor politiet selv foretager de faglige skøn efter udfordringerne og uden politisk indblanding, men hvor politikerne sørger for at levere ressourcer og timer til mere nærhed. Forslaget adskiller sig fra regeringens, hvor man ifølge justitsminister Nick Hækkerup insisterer på at placere 20 nye nærpolitistationer efter passer-princippet fra politisk hold.

en survey ud til medlemmerne for at få den bedste temperaturmåling af tone og kultur, samt oplevelsen af sexisme.

- Vi skal have fingeren bedst muligt på pulsen for at håndtere det her korrekt. Der kan ellers blive gravet grøfter og generationskløfter. Vi er simpelthen nødt til at vide mest præcist, hvordan det ser ud og opleves. Alt i alt handler det nemlig om at skabe noget bedre og brugbart. Om at løfte en vigtig debat rigtigt, baseret på bred viden. Så jeg håber, at flest muligt vil svare ærligt og komme med forslag, siger Poul Buus, foreningsformand i Nordjylland og ansvarlig for studiekredsene og arbejdstidsområdet i Politiforbundets daglige politiske ledelse.

Han ærgrer sig over, at det ikke i år har været muligt at samle politifolk i hele landet til faglige debatter.

- Det er derfor, vi starter med surveyen og håber på, at det igen i 2021 bliver muligt at afholde stu-

diekredse. Vi har så meget brug for, at politifolk mødes og snakker om svære og væsentlige emner i tiden. Alle andre har nemlig en mening om, hvordan vi skal gøre tingene, og vores egen mulig for at sætte aftryk kræver, at vi har fingeren bedst muligt på pulsen og står sammen, fortsætter Poul Buus.

Svært at spå...

Således status på et efterår i coronas og Metoo-bølgenes greb.

Det er blevet sværere at spå om fremtiden end normalt, og alligevel skal sporene lægges flere år frem i den situation i form af flerårsaftale og overenskomst. Det kan blive såvel læhegn som vindmøller, fugl som fisk.

Det skulle have været politiets år.

Det skulle have været vejen ud af de syv magre år plus lidt ekstra.

Nu er der andre og større ting, som trykker og skræmmer i såvel Danmark som resten af verden. ■

Bogen for dig, der arbejder med forebyggelse

Kriminalitetsforebyggelse foregår ofte som et samarbejde mellem forskellige specialister med diverse fagkulturer og systemer. Indsatserne varierer meget på tværs af kommuner og politikredse. Samtidig er kompleksiteten i de kriminalitetsforebyggende indsatser steget, fordi kriminalitetsbilledet er blevet mere sammensat på grund af den teknologiske udvikling, globaliseringen og terror.

Derfor er der behov for en fælles metode, der sikrer sammenkoblingen mellem forskning og praksis samt et mere præcist, taktisk og praktisk fagsprog, der kan formulere de udfordringer, man står over for, og tage højde for de negative eller positive konsekvenser et indgreb kan få.

Det mener forfatter og rådgiver for FN og EU, Kasper Fisker, der er aktuell med bogen "Det kriminalpræventive styresystem". Bogen kan læses af alle, der arbejder med kriminalitetsforebyggelse – herunder politiet.

Det kriminalpræventive styresystem

Af Kasper Fisker
Hans Reitzels Forlag

Taget til fange af Saddam Hussein

"**Det sidste gidsel**" er en dramatisk og sand beretning om at blive fanget på den forkerte side i en international storkonflikt.

Da irakiske soldater, på befaling af diktator Saddam Hussein, invaderede Kuwait den 2. august 1990, førte det til gidseltagningen af knap 100 danskere i Kuwait og Iraks hovedstad Bagdad.

Som månederne gik, formåede flere og flere af gidslerne at flygte, mens andre blev løsladt af irakerne. Til sidst var der kun et udenlandsk gidsel tilbage i Irak: Den danske ambassadeattaché Mogens Pedersen.

En hemmelighedsstemplede mission skulle bringe Mogens Pedersen tilbage til Danmark og involverede så vidt forskellige medier som en hvid stationcar, en omsyet postsæk og en hundehvalp ved navn Saddam.

"Det sidste gidsel"

Af Ole Sønnichsen & Henrik Thomsen
Forlag: Lindhardt & Ringhof

Kunsten at forhandle et gidsel fri

Podcast: Gidselhandleren Jens Serup fortæller i DR-podcastserien "Gidselhandleren" for første gang selv sin historie om, hvad der foregår bag kulissen, når man skal forhandle gidsler fri.

Han står over for sit livs vanskeligste sag, da fotografen Daniel Rye og den amerikanske journalist James Foley bliver taget til fange af Islamisk Stat i Syrien tilbage i 2013.

Sagen viser sig nemlig at være en del af et kompliceret spil om penge, propaganda og storpolitik, og da Islamisk Stat endelig kommer frem med deres krav til en løsesum, er beløbet urealistisk højt.

"Gidselhandleren"

Tilrettelægger: Camilla Magid
Producent: DR

Historien kort

Tjenestemænd kan få bevilget tjenestefri uden løn i en periode. Sædvanligvis i et år, men med mulighed for forlængelse. De har dog ikke krav på at kunne holde tjenestefri (orlov).

Muligheden for orlov betragtes som et gode, der gør det lettere for ansatte at se sig selv et helt arbejdsliv inden for samme organisation. Enten som pusterum, eller for at tilegne sig kompetencer eller prøve sine færdigheder af andre steder i en kortere periode. Der er derfor en årelang praksis i politiet for at benytte sig af ordningen.

En stikprøve, foretaget af DANSK POLITI, viser dog, at muligheden for at få tjenestefri uden løn ikke er ens landet over. Således har fem ud af syv adspurgte politikredse bevilget orlov til alle ansøgere fra 2018 til i dag, mens to andre (København og Sydsjælland og Lolland-Falster) jævnligt har givet afslag. Begrundelserne er blandt andet, at der har manglet årsværk i kredsen, eller at folk har haft forretningskritiske kompetencer, som ikke har kunnet undværes.

Det er politikredsenes HR-afdelinger, der træffer afgørelser i orlovsanmodningerne til og med lønramme 32. Derover er det Rigspolitiets afgørelse.

I Københavns politiforening så man gerne, at orlovsansøgninger fremadrettet behandles i samarbejde med den lokale politiforening, så man sikrer, at ansøgningerne ikke primært afgøres ud fra driftsmæssige hensyn.

Politiforbundet mener, at der skal være lige muligheder for orlov for alle, uanset tjenestested, og vil rejse problematikken over for Rigspolitiet.

Ulige muligheder for orlov på tværs af kredsene

Fra 2018 og frem til i dag har knap fire ud af ti polititjenestemænd i Københavns Politi, der har søgt om tjenestefri uden løn, fået afslag. Det står i skærende kontrast til andre kredse, som DANSK POLITI har indhentet tal fra. For eksempel er der ikke givet et eneste afslag i Østjylland, Nordjylland eller på Fyn i samme periode.

Der bør være ensartede vilkår på tværs af landets politikredse, så alle har samme mulighed for at holde orlov, uanset hvor de er stationeret. Det mener blandt andre Politiforbundets ansvarlige på det personalepolitiske område.

HR-chef i Københavns Politi siger, at politikredsene er for forskellige til, at det er muligt.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
ARKIVFOTO JAKOB BOSERUP

En jordomrejse med familien. En drøm om at prøve at starte op som selvstændig. Et behov for at geare helt ned i en periode. Eller noget helt fjerde.

Årsagerne til en orlovsansøgning – tjenestefri uden løn – kan være mange. Men muligheden for at ansøgningen bliver imødekommet afhænger af, hvilken

kreds du er tjenestegørende i. Det viser en stikprøve, som fagbladet DANSK POLITI har lavet i syv politikredse for perioden 2018 til og med september 2020.

Fem ud af syv kredse har imødekommet alle de ansøgninger, de har fået i perioden. Det drejer sig om Østjyllands Politi, Midt- og Vestjyllands Politi, Syd- og Sønderjyllands Politi, Nordjyllands Politi og Fyns Politi. To politikredse skiller sig ud. Det er Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, der i 2018 og 2019 gav afslag til knap hver anden, der søgte om orlov. I 2020 har kredsen dog ændret praksis og har sagt ja til alle orlovsansøgninger,

der er modtaget i år. I Københavns Politi får knap fire ud af ti polititjenestemænd, der søger om orlov, et afslag.

Bør være ens vilkår

Det er ærgerligt, at der ikke er ens orlovsvilkår på tværs af politikredsene. Det siger Heino Kegel, der er Politiforbundets ansvarlige på det personalepolitiske område samt formand for Østjyllands Politiforening.

- Ligesom vi i Politiforbundet mener, at en udmøntning af en seniorpolitik i dansk politi bør være ensartet over hele landet, mener vi, at det samme bør være gældende for muligheden for at få bevilget tjenestefri uden løn. Alle kan have lyst til eller behov for at tage orlov og prøve noget andet af i en periode, og den mulighed bør ikke være afhængig af, hvor du er stationeret. Det er trist, at det forholder sig sådan, siger Heino Kegel.

Han bakkes op af formand for Københavns Politiforening, Michael Bergmann Møller:

- Det er uacceptabelt, at vores medlemmer ikke har

de samme muligheder for at få tjenestefri uden løn, som man har i andre kredse. Det kan godt være, at ledelsen er ked af at have en stilling stående vakant, mens medarbejderen har orlov, fordi vi mangler hænder i forhold til opgavemængden i Københavns Politi. Omvendt er det måske 25 stillinger om året, det drejer sig om, så vi taler om promiller ud af det samlede antal politiansatte i København. Det må man altså kunne kalkulere med og tilrettelægge arbejdet efter ud af respekt for den indsats, som kollegerne gennem årene har lagt i dansk politi, siger Michael Bergmann Møller.

En mulighed – ikke en ret

Muligheden for at få tjenestefri uden løn som tjenestemand i politiet er en årelang praksis. Man har dog ingen krav på det. Det er en mulighed – ikke en ret – medmindre man for eksempel skal udøve borgerligt ombud eller udsendes for at gøre tjeneste for FN eller EU.

I PAV (Personale Administrative Vejledning) står det således beskrevet:

”Principielt har alle tjenestemænd uanset anciennitet, stilling og arbejdsopgaver mulighed for at få tjenestefrihed for en periode eller eventuelt i flere af hinanden uafhængige perioder. I de tilfælde, hvor der ikke er et

”

Alle kan have lyst til eller behov for at tage orlov og prøve noget andet af i en periode, og den mulighed bør ikke være afhængig af, hvor du er stationeret.

Heino Kegel, medlem af Politiforbundets forhandlingsudvalg og personalepolitisk ansvarlig

retskrav på tjenestefrihed, vil anciennitet, stilling og arbejdsopgaver kunne indgå i vurderingen af, om der skal bevilges tjenestefrihed.”

Stillinger skal stå ledige

Poul-Erik Olsen, forbundssekretær i Politiforbundet med ekspertise inden for ansættelses- og lønvilkår, fortæller, at der før politireformen i 2007 var en praksis, hvor man som polititjenestemand kunne afholde op til tre års orlov i løbet af sin ansættelsesperiode, og nogle valgte at være ”uden for nummer” tre år i træk. Hvis man herefter ville genindtræde i tjenesten, kunne man ikke regne med at få genansættelse.

Med indførelsen af den nugældende praksis, hvor man som udgangspunkt alene kan bevilges tjenestefrihed uden løn i et år, blev der i den såkaldte klassificerings-

aftale fra 2008 indskrevet en bestemmelse om genansættelse. Politikredsene/afdelingerne skal altså lade stillingerne stå vakante, mens deres medarbejdere holder orlov. Under alle omstændigheder vil det dog altid være en forudsætning for genansættelse, at man fortsat lever op til de gængse ansættelseskrav om, at helbredet er i orden og straffeattesten pletfri.

- Det er i dag yderst sjældent, at der gives tilladelse til, at medarbejderne holder mere end et enkelt års orlov. Det vil kun ske i helt ekstraordinære tilfælde, fortæller Poul-Erik Olsen.

Det er politikredsene/afdelingerne, der træffer afgørelse i orlovsansøgninger vedrørende polititjenestemænd til og med lønramme 32, samt for de overenskomstan-satte, mens Rigspolitiet træffer afgørelse i lønramme 33 og opefter.

Første prioritet er opgaveløsningen

HR-chef i Københavns Politi, Peter Buhl, forklarer, at der altid er tale om en individuel vurdering, når de modtager en orlovsansøgning og skal afgøre, om den kan imødekommes eller ej. Beslutningen bliver kvalificeret af ansøgerens lokale ledelse.

- I vores samlede vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om der er tjenstlige forhold, der taler for eller imod orlovsanmodningen. Det kan eksempelvis være kritiske kompetencer hos ansøgeren og hensynet til, at kredsen fortsat kan opretholde den nødvendige opgavevaretagelse.

Han fortsætter: - Som kreds er det vigtigste, at vi stadig er i stand til at løse de opgaver, som samfundet, med rette, forventer af os. Ud fra den samlede vurdering vil der være tilfælde, hvor vi desværre ikke er i stand til at imødekomme ansøgningen, fortæller Peter Buhl.

Men hvorfor er det så meget sværere at få enderne til at nå sammen i København i forhold til andre kredse, der siger ja til alle orlovsansøgninger?

- Jeg har ikke kendskab til indstillingen i andre kredse, så det har jeg svært ved at forholde mig til. Jeg kan bare konstatere, at i Københavns Politi er det vigtigt for os, at vi foretager en individuel vurdering ud fra de kriterier, jeg har nævnt, så vi sikrer en fornuftig balance mellem medarbejdere på tjenestefri og vores prioriterede opgaver i politikredsen, siger Peter Buhl.

For store forskelle

HR-chefen understreger dog, at orlov er en god og vigtig mulighed at have som medarbejder i dansk politi.

- Jeg synes faktisk også, at vi her i kredsen viser, at vi godt kan gå på to ben. Vi imødekommer flere orlov-

Sådan ser det ud med orlov i kredsene

DANSK POLITI har indhentet statistik vedrørende tjenestefri uden løn (orlov) fra en række politikredse for perioden 2018 og frem til og med september 2020. Vi har spurgt om, hvor mange der har søgt orlov i perioden, og hvordan ansøgningerne var fordelt på chargerede og uchargerede. Vi har desuden spurgt om, hvor mange af ansøgningerne, der er blevet afvist.

Nordjyllands Politi

Antal ansøgere: 21. Én ansøger med charge.
Antal godkendelser: 21.
Antal afslag: 0

Midt- og Vestjyllands Politi

Antal ansøgere: 21. Ingen ansøger med charge.
Antal godkendelser: 21.
Antal afslag: 0

Østjyllands Politi

Antal ansøgere: 20. Én ansøger med charge.
Antal godkendelser: 20
Antal afslag: 0

Syd- og Sønderjyllands Politi

Antal ansøgere: 32. Én ansøger med charge.
Antal godkendelser: 32
Antal afslag: 0

Fyns Politi

Antal ansøgere: 23. Tre ansøgere med charge.
Antal godkendelser: 23
Antal afslag: 0

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi

Antal ansøgere: 21. Ingen ansøgere med charge.
Antal godkendelser: 14
Antal afslag: 7 (Afslagene er udelukkende faldet i 2018 og 2019)

Københavns Politi

Antal ansøgere: 74. Fem ansøgere med charge.
Antal godkendelser: 44
Antal afslag: 28 (heraf har 24 efterfølgende søgt deres afsked).
Under behandling: 2

”
Det er uacceptabelt, at vores medlemmer ikke har de samme muligheder for at få tjenestefri uden løn, som man har i andre kredse.

Michael Bergmann
Møller, formand
for Københavns
Politiforening

sansøgninger, end vi afslår, og det er altid en balance. Jeg synes, det er vigtigt, at landets politikredse selv har kompetencen til at vurdere orlovsansøgningerne, og det er vanskeligt at sikre en fuldstændig ensartet praksis på tværs af kredsene. Politikredsene er forskellige både i forhold til størrelse, struktur og de opgaver, vi samfundsmæssigt skal løse, siger Peter Buhl.

Søger ud af politiet efter afslag

Som nævnt har Københavns Politi fra 2018 og frem til 1. oktober 2020 givet afslag til knap fire ud af ti polititjenestemænd, der har søgt om orlov. (Se nærmere i faktaboks).

Konkret har 28 polititjenestemænd fået afslag i perioden, og heraf har 24 efterfølgende søgt deres afsked.

Er det ikke et større tab for kredsene at skulle sige farvel til disse medarbejdere i stedet for at bevilge dem orlov i et år?

- Det er altid ærgerligt, når vi skal sige farvel til gode medarbejdere, men nogle gange er det desværre den eneste løsning, hvis vedkommende er meget opsat på at få orlov, og det ikke har været muligt at imødekomme ansøgningen. Heldigvis ser vi også, at flere af dem, der søger deres afsked, på et tidspunkt vender tilbage til politiet, siger Peter Buhl.

En af dem, der valgte at sige sit job op på baggrund af en afslået anmodning om orlov, er 37-årige Kasper Dresen. Han arbejdede i reaktionsafdelingen i Københavns Politi, men havde svært ved at få familielivet til at gå

op med det spændende, men også slidsomme, arbejde i specialenheden. Derfor søgte han om orlov for at prøve noget andet. Men da han fik afslag på sin ansøgning, valgte han sidste år at forlade politiet, og han er i dag campingpladsejer.

- Jeg kan huske, at jeg blev rigtig sur over afslaget. Jeg havde på det tidspunkt været ansat i politiet i omkring 14 år, kørt skifteholdstjeneste og ikke bedt om noget før. Jo, jeg havde forsøgt at få tilrettelagt min tjeneste i Reaktionsafdelingen lidt mere familievenligt, så jeg ikke skulle køre eftermiddag, men det lykkedes ikke, fortæller Kasper Dresen, der ingen umiddelbare planer har om at vende retur til dansk politi.

(Du kan læse hele interviewet med Kasper Dresen på side 20.)

Embedet taber ved opsigelser

Heino Kegel, Politiforbundets personalepolitiske ansvarlige, kan slet ikke se rationalet i, at arbejdsgiveren indirekte tvinger medarbejderne til at sige op, fordi de ikke kan få orlov.

- Det er godt nok en meget stram personalepolitik, man kører, hvis man ikke kan afse, at folk kommer ud og prøver noget af. Det er vel at mærke uden løn og optjening af pensionsår for medarbejderen, så arbejdsgiveren har ingen lønomkostninger ved det. Og embedet vinder da slet ingenting ved en stram orlovspraksis, hvis man må sige farvel til en politiuddannet, og sandsynligvis også erfaren, medarbejder. Jeg synes ikke engang, at det er et validt argument, at medarbejderen har en forretningskritisk funktion. Så skal man da godt nok være noget helt specielt, og hvem skal afgøre, hvornår det er forretningskritisk nok? spørger Heino Kegel.

Kan skabe rekrutteringsproblem på sigt

I Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har afslag på orlovsansøgninger været en udpræget praksis i 2018 og delvist i 2019. Faktisk også i årene før, oplyser formand for den lokale politiforening, John Hansen. Syv ud af 16, der søgte orlov i 2018 og 2019, fik et afslag, viser de tal, som DANSK POLITI har indhentet. Men i 2020 har politikredsen ændret kurs, og de fem, der har søgt orlov i indeværende år, har alle fået grønt lys.

John Hansen fortæller, at kredsens tidligere stramme praksis bundede i underbemanding i forhold til normativet. Omkring 2015 afgav politikredsen 14-15 polititjenestemænd til andre kredse i forbindelse med ønskeopslag, men kort efter blev Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi pålagt at udvide UKA Øst med op til 61 årsværk. Derfor blev kredsens nødt til at holde på alle sine polititjenestemænd i en periode, da det også var en tid med lavt optag på Politiskolen, hvilket først begyndte at ændre sig fra 2017.

- Nu har kredsens igen opfyldt sit normativ, og her i 2020 gives der heldigvis ikke længere afslag på orlov, fortæller John Hansen.

Foreningsformanden bifalder dog ikke den tidligere

”

Jeg synes, det er vigtigt, at landets politikredse selv har kompetencen til at vurdere orlovsansøgningerne, og det er vanskeligt at sikre en fuldstændig ensartet praksis på tværs af kredsene. Politikredsene er forskellige både i forhold til størrelse, struktur og de opgaver, vi samfundsmæssigt skal løse.

Peter Buhl,
HR-chef i Københavns Politi

praksis med at nægte kollegerne orlov, fordi man manglede årsværk i kredsens.

- Det havde vi det skidt med som forening, for det er ikke særligt personalepolitisk korrekt, efter min mening, og nogle endte da også med at sige op, fordi de ikke kunne få orlov. Det betød også, at mange studerende på Politiskolen frygtede, at de skulle til vores kreds, fordi de så vidste, at de ville være "låst fast" hernede i lang tid. På den måde kan man jo ende med at skyde sig selv i foden som kreds og på sigt skabe sig et rekrutteringsproblem, mener John Hansen.

Mens orlovsafslagene stod på i kredsens, forsøgte politiforeningen at gøre Rigspolitiet opmærksom på problematikken. Blandt andet med argumentet om, at der er tale om et kæmpe spild af ressourcer og kompetencer, når embedet ofrer x-antal hundredetusinde kroner på at uddanne en polititjenestemand, men at vedkommende

måske risikerer at sige op, hvis han/hun får afslag på at holde orlov i løbet af sin karriere.

- Vores fornemmelse var, at vores kreds løsnede lidt op i forhold til at give afslag på orlov, efter at problematikken havde været inde og vende i Rigspolitiet, siger John Hansen, der åbenlyst glæder sig over, at der ingen afslag er givet til hans medlemmer i 2020.

- Langt de fleste kolleger vender jo retur efter deres orlovsperiode. Nogle med nye kompetencer, og mange med fornyet energi, pointerer han.

Skævvridning skal italesættes

Behandlingen af orlovsansøgninger for polititjenestemænd til og med lønramme 32 sker som nævnt i politikredsene/afdelingerne. Formand for Københavns Politiforening, Michael Bergmann Møller, så dog gerne et samarbejde mellem HR og den lokale politiforening.

- Som det er i dag i Københavns Politi, er politiforeningen overhovedet ikke inddraget i behandlingen af orlovsansøgningerne. Men det burde vi faktisk, så det bliver en fælles vurdering fra HR og os for at sikre, at man ikke primært behandler en orlovsansøgning ud fra driftsmæssige betingelser. Der kan også være personlige hensyn, der skal tages, og det kan vi som politiforening hjælpe med at belyse, siger han.

Heino Kegel varsler, at Politiforbundet vil italesætte de ulige muligheder for at få tjenestefri uden løn over for Rigspolitiet. En skævvridning, der ikke bør accepteres, mener han.

- Man har som medarbejder jo ikke krav på at få orlov, men vi kan appellere til, at hvis man ønsker glade og dygtige medarbejdere i dansk politi, bør det være en mulighed, der gives til alle, uanset hvor de gør tjeneste i landet, slår Heino Kegel fast. ■

Kasper fik afslag på orlov – i dag er han campingpladsejer

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
FOTO PRIVATFOTO

Skifteholdstjeneste i omkring 14 år og et udfordret familieliv fik Kasper Dresen til at søge om orlov fra sit arbejde i reaktionspatruljen i Københavns Politi. Han ville se, om livet som campingpladsejer var noget for ham og familien. Men Kasper fik afslag på sin ansøgning – og så sagde han op.

Både fysisk og mentalt er der langt fra at køre reaktionspatrulje i København til at være ”campingfatter” på en campingplads i det midtjyske. Men ikke desto mindre er det hér, at den tidligere politiassistent Kasper Dresen, hans kone og fire børn nu slår deres folder.

Det har de gjort siden sidste forår, hvor Kasper og hans kone begge valgte at sige deres faste job op for at prøve livet af som selvstændige. I marts 2019 åbnede de Søhøjlandets Familiecamping ved Gudenåen, lidt nord for Silkeborg.

- Reaktionsafdelingen i Københavns Politi er et fedt men slidsomt job, og det hænger ikke sammen med et familieliv, medmindre den anden forælder trækker langt det meste af læsset. Som familie havde vi brug for at prøve noget andet, og derfor søgte jeg orlov fra mit arbejde, fortæller Kasper Dresen.

Ikke i virksomhedens interesse

Hans orlovsansøgning blev dog afvist.

- Jeg kan ikke helt huske ordlyden i afslaget, men det var noget a la: ”Det passer ikke ind i virksomhedens interesser”. Jeg kan huske, at jeg blev rigtig sur. Jeg havde på det tidspunkt været ansat i politiet i omkring 14 år, kørt skifteholdstjeneste og ikke bedt om noget før. Jo, jeg havde forsøgt at få tilrettelagt min tjeneste i reaktionsafdelingen lidt mere familievenligt, så jeg ikke skulle køre eftermiddag, men det lykkedes ikke. Det er nærmest kun, hvis du er blevet skilt eller ligger i skilsmisse, at der måske kan tages den slags hensyn, siger 37-årige Kasper Dresen.

Han har ikke fortrudt sin beslutning om at sige sit politijob op, da han fik afslag på orlov. Dog savner han sine tidligere kolleger.

- Som familie har vi fået meget mere tid sammen, og mit velvære er meget højere. Jeg stortrives som ”sherif på egen matrikel”, hvorimod jeg i den sidste tid i reaktionsafdelingen kunne mærke, at min tålmodighed var meget lav. Det var som

om, at der hele tiden ulmede noget indeni, husker Kasper Dresen.

Efterlyser personalepleje

Som nævnt var han meget sur på sin arbejdsgiver over afslaget på sin orlovsansøgning. Men efter et stykke

”

Jeg stortrives som ”sherif på egen matrikel”, hvorimod jeg i den sidste tid i reaktionsafdelingen kunne mærke, at min tålmodighed var meget lav. Det var som om, at der hele tiden ulmede noget indeni.

tid kunne han også godt se afslaget med virksomhedens briller på.

- Jeg kan i princippet godt forstå deres kalkule over, hvorfor de ikke ville lade mig gå. Jeg var i en afdeling, hvor de havde postet ekstra uddannelse i mig, vi manglede folk, og det var svært at rekruttere nye, som var kvalificerede. Men når det er sagt, så kunne man i Københavns Politi nå langt med lidt personalepleje og hensyn til, at familielivet også skal kunne hænge sammen. Så havde jeg måske slet ikke søgt orlov, siger Kasper Dresen.

Han har ingen umiddelbare

planer om at vende tilbage til politijobbet.

- Det kommer kun på tale, hvis det ikke er bæredygtigt at drive vores campingplads på fuld tid. Men så vil jeg søge ind i en jysk politikreds, så vi stadig kan have campingpladsen ved siden af. Men indtil videre går det heldigvis godt som campingpladsejer, fortæller Kasper Dresen.

Pas på ærligheden

Hvis han skal give et godt råd til ansatte i Københavns Politi, der tænker på at søge orlov, så er det, at de ikke behøver at rutte med sandheden i deres ansøgning.

- Set i bakspejlet var jeg nok for ærlig. Jeg beskrev, at jeg ville forsøge at få den her campingplads op at køre, og så har man vel tænkt, at jeg nok ikke kommer tilbage til politiet, og derfor var der ingen grund til at lade mig få orlov og lade min stilling stå vakant så længe, siger Kasper Dresen. ■

Kasper Dresen valgte i 2019 at forlade sit politijob i Københavns Politi efter afslag på orlov. Han ejer nu en campingplads i det midtjyske sammen med sin kone Ida. Her er familien, der tæller sønnerne Alexander, Valdemar, Christoffer og lille Theodor samt Golden Retrieveren Bailey, på campingpladsens legeplads.

Træning af vandsøgshunde:

- Vi skal være verdens bedste

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

11 patruljehunde er i øjeblikket ved at få en overbygning på deres uddannelse og kan sidst på året kalde sig for vandsøgshunde. **Hundene skal kunne søge lig under vand, men også være med til humanitære eftersøgninger.** Det bliver de første vandsøgshunde i dansk politi, og man trækker på erfaringer fra Sverige og Tyskland. Ambitionen er høj – de danske vandsøgshunde skal være de bedste i verden – og de er allerede godt på vej.

Patruljehunden Walther på tre år er i fuld gang med træningen til at blive en god vandsøgshund. Miljøtræningen foregår på vandet, så Walther kan blive fortrolig med at arbejde ombord på en båd i al slags vejr.

Det er en af de første dage i september, der føles som efterår. Gråvejr, regn og en blæst, der giver høj sø og skumsprøjt. For de 11 kommende vandsøgshunde og deres hundeførere venter der en træningsdag både til vands og på land. DANSK POLITI er med på Marinestationen Kongsøre på Vestsjælland ved Isefjorden. Den ligger godt gemt væk – langt ude på landet, gennem skov, langs marker og via små landsbyer kommer man til sidst til et aflukket område med en lille havn. Her uddannes nogle af de bedste specialstyrker i verden, nemlig frømandene. Nu er det politiets vandsøgshunde, der skal forsøge at leve op til at være verdens bedste.

Stemningen er god og forventningsfuld, da de udvalgte hundeførere fra hele landet møder op til dagens miljøtræning med deres patruljehunde, som nu skal tilegne sig det nye speciale at kunne søge lig under vand. Uddannelsesforløbet er tilrettelagt af Steen Stausholm, politiassistent ved Politihundeskolen, som har sammensat et uddannelsesforløb efter studieture og tæt sparring med tyske, svenske og hollandske kolleger, som også opererer med vandsøgshunde.

- Den skal side lige i røven første gang, hundene skal søge på vand, sådan lyder ordene fra Steen Stausholm til hundeførerne på den anden ud af fem fælles træningsdage i Kongsøre.

Vi er samlet i et lokale på marinestationen, og der bliver drukket kaffe og spist kanelstang. Steen samler op på gårsdagens træning, som var den første dag med sejlture på vandet.

- Det gik virkelig godt i går. Hundene accepterede at være i båden, men vi kan gøre det endnu bedre, også når det kommer til sikkerhed, som der skal være helt styr på, siger Steen Stausholm.

Træning i to spor

Dagens program består af miljøtræning, hvor hundene skal vænne sig til at komme ned i og op af båden, og det skal føles naturligt for hunden at sejle. Derfor skal hundeførerne have deres hund med ud på vandet til en kort sejltur inden frokost og derefter en længere sejltur efter frokost. Sidste del af træningen består af sporsøgning efter liglugt, som Steen Stausholm har haft med og placeret på stranden.

Det er nøje planlagt, at sejlturene og sporsøgningen efter liglugten ikke kobles sammen endnu. Og det er her Steens bemærkning, om "at ramme den lige i røven", kommer i spil. Træningen skal nemlig bygges stille og roligt op fra bunden. Indtil videre kører den i to spor. Ét spor med miljøtræning på vand, og ét spor med færdræning efter liglugt. Det er vigtigt, at det ikke kobles sammen for hurtigt, og alle hundeførerne får strenge formaninger om ikke at træne med sporsøgning på sejlturene endnu.

- Det skal være en succes de første gange, hvor de får

lov til at søge liglugten under vand på sejlturen. Vi gør det ordentligt fra starten. Ro på. Vi er godt på vej, siger Steen med autoritet i stemmen, mens han ser alvorligt rundt på alle hundeførerne.

Når træning er ovre, skal de hver især have en individuel lektie, som de skal træne selv. Lektien skrives ned, og der gives hånd mellem instruktør og hundefører.

Walther og Lasse

Den 41-årige erfarne hundefører, Lasse Salomonsen fra Nordjyllands Politi, søgte om at få overbygningsuddannelsen med de nye vandsøgshunde, da han gerne vil være

Hundefører Lasse Salomonsen fra Nordjyllands Politi og hunden Walther ser frem til, at de kommer i gang med arbejdet og kan gøre en forskel i rigtige eftersøgninger og efterforskningsopgaver. Sidst på året er træningen færdig, og Walther er klar som vandsøgshund.

med til at skabe noget nyt og bygge uddannelsen op fra bunden.

Lasse Salomonsen ser frem til, at de kommer i gang med arbejdet og kan gøre en forskel i rigtige eftersøgninger og efterforskningsopgaver.

- Med et hurtigt fund kan vi også vise alle andre, både i og uden for politiet, at det er en god idé at få egne vandsøgshunde, siger Lasse Salomonsen.

Høje bølger og lidt uro

Til dagens første sejltur er alle blevet udstyret med redningsveste, og de fleste har også fundet regntøjet frem,

da uroligt vand og truende regnbyger er med til at gøre det til en våd oplevelse. Hundene skal nu vænne sig til at komme ombord på båden, og under sejladserne skal de stå på en særligt udformet platform, som er spændt fast forrest på båden.

Målet er, at hunden synes, det er naturligt at være på platformen, og den skal forholde sig roligt og afventende, indtil den skal begynde at søge. På denne træningsdag er der dog ingen søgning på vandet.

Lasse Salomonsens hund, Walther – en 3-årig schæfer – klarer den første sejltur fint på trods af store bølger. Lasse fortæller, at Walther er lidt mere urolig i dag på grund af bølgerne, og det går da også bedre, da båden vender rundt, og den ikke lænere sejler mod bølgerne. Walther står nu mere roligt og kigger opmærksomt ud over stævnen på båden.

- Normalt, når

vi træner, så er der en belønning, når han finder noget eller løser opgaven, men det er der ikke her på båden, så det er meget anderledes for Walther, konstaterer Lasse.

Der er tre gummibåde, der sejler ud fra bådebroen ad gangen med én hund i hver båd. Steen Stausholm har forinden gjort opmærksom på, at ingen hundefører må sejle alene ud. Derfor er der også en hundefører uden hund med i båden. På den måde kan de begge observere og evaluere undervejs. Det er beroligende for hunden at mærke, at alt går fint, og at der foregår en almindelig samtale.

Rundt omkring sejler de øvrige både. Nogle af hundene gør, og andre snapper efter bølgerne, men alt i alt er der stor tilfredshed efter dagens første sejlads. Steen Stausholm står inde på broen og følger med. Han holder øje med, hvordan hundeførere og hunde klarer strabadserne og må ind i mellem hæve stemmen, hvis han ser noget, der skal justeres. Ud over, at hundeføreren skal have styr på sin hund, er der også krav til, at han har styr på det sikkerhedsmæssige og laver aftaler med den, der sejler båden. Alle detaljer skal være i orden.

Efter frokost har vinden lagt sig en smule, så vandet er mere stille. Til gengæld er regnen taget til, så det bliver en våd oplevelse. Flere af hundeførerne brokker sig over deres regntøj, som de ikke mener er godt nok. På deres

»

Det skal være en succes de første gange, hvor de får lov til at søge liglugten under vand på sejlturen. Vi gør det ordentligt fra starten. Ro på. Vi er godt på vej.

Steen Stausholm, ansvarlig for uddannelsen af vandsøgshunde

ønskeliste er udstyr, som er egnet til sejlads, eksempelvis waders og regntøj, som man kan ånde i.

Tilfredshed med sejlads

Walther klarer den lange sejltur efter frokost en del bedre end den første tur. Det er tydeligt, at Walther er mere rolig og står rigtig flot på platformen. Det er først, da han ser en båd med en anden patruljehund, som sejler hurtigere, at han bliver lidt urolig.

- Der kommer patruljehunden op i ham, for han vil gerne komme før de andre, forklarer Lasse.

En orange bøje på vandet er også noget, der fanger Walthers opmærksomhed, og for første gang gør han antræk til at ville hoppe i vandet. Et højt og kontant "nej" fra Lasse og et

ryk i selen får ham på andre tanker. Lasse beslutter at lægge sig ud på platformen for at få Walther til at følge efter, og nu har Walter fuldt fokus på vandet.

- Jeg er meget tilfreds med Walters indsats. Han viser masser af gode takter. Men det er også en udfordring at sejle ud på havet uden fixpunkter eller nogen belønning, som han er vant til,

når han søger og finder spor. Her kan jeg mærke, at han begynder at kede sig lidt og tigger om godbidder, men alt i alt har han gjort det rigtig godt, vurderer Lasse.

Sporttræning efter liglugt

Sidste del af træningsdagen er sporttræning efter liglugt. Steen Stausholm har lagt to spor med liglugt ud på stranden. Hundene skal nu søge og finde færden og sætte sig ned og gø, når de har fundet sporet. Walter klarer det godt, men det er meget forskelligt, hvordan de andre hunde klarer sig, og hvor meget hjælp de får af deres hundefører. Et af kriterierne for at blive vandsøgshund er blandt andet, at hunden kan lide lugten af lig, og den skal være skarp til at søge. Det skal flere af hundeførerne hjem og træne.

Tilbage i tørvejr på marinestationen giver Steen en status over dagen, som han synes har været positiv. Han er godt tilfreds med de individuelle aftaler, som er skrevet ned, så de kan holde hinanden op på, hvordan de hver især skal forbedre sig. Endnu engang pointerer

”

Normalt, når vi træner, så er der en belønning, når han finder noget eller løser opgaven, men det er der ikke her på båden, så det er meget anderledes for Walther.

Lasse Salomonsen, hundefører

Uddannelsen for vandsøgshunde

Udover de fem træningsdage med miljø- og færdræning har der været en fælles teoridag, og fremadrettet kommer Steen Stausholm til at give en-til-en-træning med hver enkelt hundefører. Der bliver også oprettet lokale træningsfællesskaber, som giver mening i forhold til geografi.

Der uddannes vandsøgshunde fra langt de fleste politikredse.

I forbindelse med vandsøgshundene er der indgået et samarbejde med Forsvarets minørtjeneste, Marinehjemmeværnet, NKC, en vandforsker og en retsmediciner.

Hvad skal vandsøgshundene bruges til?

- Først og fremmest skal de bruges til eftersøgninger efter lig under vand.
- De skal også i fremtiden bruges til humanitære eftersøgninger og ved mistanke om drukneulykker.
- På sigt skal der også uddannes vandsøgshunde, der kan spore narko og våben under vand.

Hvad kræver det at blive vandsøgshund?

- Der bruges patruljehunde – gruppe 2-hunde, der får en overbygning.
- Overbygningen tager cirka et halvt år.
- Hunden skal kunne lide lugten af lig.
- Være mentalt robust og skal kunne finde ro.
- Være robust i forhold til det miljø, den færdes i.
- Hundeføreren skal være rutineret og have solid erfaring, men samtidig have lyst til at udvikle sig.

han vigtigheden af den grundige basistræning, som de er i gang med og minder om, at de ikke må gå hjem og lave sportræning med liglugt under vand endnu.

- I gør det godt, og I er allerede bedre end de tyske og svenske hunde, så udviklingspotentialet er stort, siger Steen.

Senere på året kommer der også en svensk og en tysk hundefører med speciale i vandsøgshunde og træner sammen med de danske.

- Og så skal vi bare finde liget, så er vi der, afslutter Steen Stausholm lidt tørt, med et glimt i øjet. ■

Der er både store og små hunde med på dagens træning ved Isefjorden. Hvalpen Harley er fire måneder og klarer sejlturen i blæsevejret i stiv arm.

Søgning efter liglugt på stranden. Hunden Walther har været dygtig til at finde de to steder på stranden med liglugt og får efterfølgende sin belønning i form af et kast med hundelegetøj. Træningen af de kommende vandsøgshunde er indtil videre opdelt i to spor, hvor det ene er at vænne hunden til at være ombord på båden, og det andet træningsspor er at søge efter liglugten. Først senere kobles de to træningsspor sammen.

→ KORT NYT

Fik du læst

Digitalt sporsikringslaboratorium på hjul

For at komme de kriminelle i forkøbet, har Oslo Politi fået sig et mobilt laboratorium til sikring af digitale spor. Det er det første af sin slags i norsk politi.

Det kan nemlig være en kamp mod tiden, hvis politiet for eksempel skal nå at sikre data fra anholdtes mobiltelefoner.

- Vi oplever ofte, at fra vi pågriber en person og konfiskerer hans telefon, til vi når frem til politistationen, bliver data fra hans telefon fjernslettet af en af vennerne i hans kriminelle netværk. Med vores nye bil har vi mulighed for at isolere mobilen og andre enheder, sådan at der ikke går nogle signaler fra eller til telefonen, fortæller Anders Kjøde fra sektionen for digitalt politiarbejde i Oslo politidistrikt til det norske politiblad Politiform.

Der rullende laboratorium er også en god hjælp til kollegerne ude på gerningsstederne, hvor man på stedet kan hjælpe med at trække digitale spor ud, så efterforskningen kan gå hurtigere. ■

FOTO: KARIANNE GRINDEM

Michael Molin, politiassistent og krise- og traumeterapeut, slår til lyd for, at politifolk skal blive bedre til at vise sårbarhed og turde være i deres følelser. - Det gør os stærkere, når vi trækker i uniformen, siger Molin, der er manden bag DR-dokumentaren "De usårlige betjente".

FOTO: SØREN JUL LAMBERTH

Fik du læst

- Vi bliver stærkere af at være åbne om vores sårbarhed

Michael Molin, politimanden bag DR-dokumentaren "De usårlige betjente", har fået over 500 henvendelser fra kolleger, pårørende og "almindelige" danskere på baggrund af serien, der tager fat i, hvor psykisk belastende politijobbet kan være – især hvis man ikke får talt om det. Langt de fleste takker for indblikket og ærligheden.

- Jeg vil gerne være med til at gøre det mere legitimt at tale om sine følelser og vise sin sårbarhed som politibetjent. Der er stadig en macho- og en tavshedskultur i visse dele af dansk politi – især i de afdelinger hvor det skal gå stærkt – men hvis man vil have politifolk til at "gå længere på literen" og ikke "gå ned med flaget", så er det vigtigt, at vi er åbne om vores sårbarhed, mener Michael Molin, der er politiassistent i Københavns Politi. Han er desuden uddannet krise- og traumeterapeut m.v. og har sin egen praksis på Frederiksberg, som han gennem flere år har drevet sideløbende med sit politijob. ■

Læs hele interviewet med Michael Molin på www.dansk-politi.dk

Glæde på Færøerne over ændring i lovgivningstekst

En sproglig tvist, i forbindelse med oversættelse af straffeloven til færøsk, har haft den uheldige bivirkning, at § 119 – altså den paragraf der skal beskytte offentligt ansatte mod vold, trusler eller lignende – ikke har virket efter hensigten i de færøske retssale.

Således har et enkelt udeladt ord i oversættelsen af paragraffen haft den konsekvens, at to personer, der var tiltalt for at have truet eller overfaldet færøske politifolk, ikke blev dømt efter paragraffen.

Den færøske politiforening gik i foråret ind i sagen for at få præciseret lovgivningen, og det er nu lykkedes.

I oktober vedtog Færøernes Lagting enstemmigt den ændring i ordlyden i straffelovens § 119, som gør, at paragraffen nu kan bruges som påtænkt.

- Det er glædeligt. Det er vigtigt, at vi som samfund beskytter vores offentlige ansatte, herunder politifolk, når de udfører deres arbejde, siger formand for den færøske politiforening, Absalon Árgarð.

1.660

Så mange domme blev der i 2019 fældet, hvor der indgik brug af peberspray, mens tallet for 2018 var på 893. Det vil sige, at der er sket næsten en fordobling. Samtidigt er der kun en

enkelt sag fra politikredsene, hvor peberspray har været anvendt mod gerningspersoner ved et røveri, og i nul tilfælde er peberspray anvendt til selvforsvar mod hjemmerøveri i eget hjem.

På den baggrund har justitsminister Nich Hækkerup besluttet, at pebersprays fremover kun skal være tilladt for særligt udsatte med en tilladelse fra politiet og ikke som i dag, hvor det er lovligt for enhver at købe peberspray til selvforsvar i sit eget hjem.

Norsk politi ramt af Metoo-debat

Det er kommet frem, at der har været en kultur i norsk politi, hvor kvindelige politifolk har fået tildelt vagter ude i distrikterne mod seksuelle ydelser.

Historierne er offentliggjort i forbindelse med et stort uafhængigt forskningsprojekt, som skal kortlægge kulturen i norsk politi.

Projektet er ikke endeligt afsluttet, men forskerne bag fremlagde nogle af de historier og oplevelser, de har fået fortalt, i en kronik tidligere på året.

Det fik den norske politidirektør Benedicte Bjørnland til at mødes med forskerne og efterfølgende gå ud med skarp kritik og afstandtagen til kulturen visse steder i politiet.

- Jeg hørte om misbrug af stillinger til at opnå seksuelle ydelser og for at opnå seksuelle ydelser i forbindelse med gunstige vagter eller gode referencer. Jeg hørte om en festkultur og en såkaldt "kvalde-torsdag" under politiuddannelsens operative træning, hvor instruktører på lejrophold har haft seksuel omgang med kvindelige studerende. Det er oprørende, siger politidirektøren til det norske politiblad, Politiforum.

- Vores egen medarbejderundersøgelse har vist, at 200 har svaret, at de har oplevet seksuel chikane på arbejdspladsen, og kombineret med det jeg nu har hørt fra forskerne, så er det virkelig beklageligt. Det er noget, vi skal handle på med meget større tyngde, end vi har gjort indtil nu, fortsætter hun.

Politidirektøren varsler hårdere tiltag og en kortlægning af omfanget.

Hun henviser til, at selvom 200 tilfælde i medarbejderundersøgelsen kun svarer til under to procent er hvert tilfælde et tilfælde for meget, siger hun.

Debatten har efterfølgende været hård i flere norske medier, og det norske politi er delt i to lejre: én som siger, at reaktionerne og beskrivelsen af politiet er helt ude af proportioner, og én som fastholder, at der er en hård og sexistisk kultur visse steder.

KILDE POLITIFORUM.NO

Politistuderende med tung bagage og klar mission

34-årige Julie Halby begyndte på politiuddannelsen i juni. Hun er med egne ord "pissestolt", for det er en drøm, der er gået i opfyldelse på trods. Julie er vokset op med massive svigt i sin barndom på grund af farens alkoholmisbrug. Men hendes historie byder også på håb, for i dag er hun og hendes familie et helt andet og bedre sted.

TEKST OG FOTO
KARINA BJØRNHOLDT

Hvis du læste med i DANSK POLITI for ti år siden, har du måske allerede mødt Julie Halby.

I hvert fald indirekte, fordi hun var den syv-otte-årige pige, der var hovedpersonen i en dramatisk og barsk fortælling, som hendes far, Henrik Halby, hudløst ærligt berettede om i en artikel i fagbladet, der handlede om misbrug og "medmisbrug".

Henrik Halby fortalte blandt andet om dengang, hvor Julie havde fundet nogle baner med kokain på en tallerken i hans værksted. Den syv-otteårige Julie ville nu spørge sin mor om, hvad det gik ud på, for hun købte ikke rigtigt farens forklaring om, at det bare var mel. Men Julie skulle aldrig have stillet spørgsmålstejn ved den forklaring. Julies far kørte hende i raseri ud i skoven, smed hende ned i en grøft og kørte væk fra den grædende Julie. Først efter meget lang tid vendte faren tilbage, og da lå Julie i fosterstil-

ling i grøften. Men Julie havde lært lektien. Hun sagde ikke et ord om episoden til sin mor.

Hele Julies barndom og hendes første teenageår var præget af farens alkohol- og stofmisbrug og de dertilhørende mange svigt over for hende, hendes lillebror og mor. Men i 2002, da Julie var 16 år, kom hendes far i et velfungerende døgnbehandlingstilbud, og i dag er han ædru og stoffri på 18. år og tilgivet af sin familie.

Kan se, vi gør en forskel

Julie Halby og hendes far har siden fået opbygget et helt særligt og nært forhold, fordi de har turet land og rige rundt med teaterdokumentarforestillingen "Ultimatum" siden december 2013. Her gennemspiller de, hvordan alkoholen og stofferne ødelagde deres familie – men at der også er et håb. Publikum er primært fagprofessionelle, men der er også "åbne" forestillinger.

Det er Holbæk Teater, der står bag

Julie Halby er politistuderende med en tung bagage, da hun er vokset op med massive svigt i sin barndom på grund af farens alkoholmisbrug. I politijobbet vil derfor gerne gøre en forskel for især de svage i samfundet og for dem, som har det svært. Hun er godt klar over, at hun ikke kan redde alle skæbner på sin vej: - Men jeg kan i hvert fald møde dem med den forståelse, jeg har fra mit eget liv, om at der er et menneske og en historie bag hver eneste – bag kaosset. Om det er alkoholikeren på bænken i parken eller narkomanen i Istedgade, siger hun.

produktionen, og far og datter har efterhånden lavet over 100 teaterforestillinger sammen.

- At lave Ultimum sammen med min far har været med til at bearbejde meget af det, jeg har oplevet som barn af en alkoholiker. Min far og jeg har fået snakket indgående om de ting, der er sket, og jeg har tilgivet ham, men det har da været en utrolig hård omgang. Især i begyndelsen påvirkede det mig meget, og da min lillebror så forestillingen for første gang, brød han helt sammen. Men vi fortsætter med Ultimum, fordi vi kan se, at vi gør en forskel. Op til flere har efterfølgende fortalt os, at de gik direkte i behandling efter at have oplevet os på scenen, fortæller Julie Halby og tilføjer:

- For mig handler det helt klart om at nå ud til børn af misbrugsforældre. At de skal fortælle om det og søge hjælp. Jeg betroede mig jo ikke til nogen. Jeg troede, at det, jeg oplevede, var normale familiemøn-

stre, eller – hvis min far gjorde noget ekstremt – at jeg i hvert fald var den eneste i verden, som oplevede sådan noget.

Henrik Halby har, efter han blev ædru og stoffri, uddannet sig til afhængighedsterapeut og driver i dag sin egen terapi- og rådgivningsvirksomhed for afhængige og deres familier.

Rollemodel

Fagbladet DANSK POLITI møder Julie Halby på Politiskolen efter endt undervisning. Til ære for billedet, der skal tages, er hun trukket i sin spritnye uniform, som hun tydeligvis bærer med stor stolthed.

Julie har overvejet for og imod at fortælle sin historie til sit fagblad. For selvom hun er yderst medievant i forbindelse med Ultimum, som både de landsdækkende og lokale medier har interesseret sig for, er det alligevel noget andet at stå frem foran sine helt nye kolleger i dansk politi.

”

Jeg vil gerne være rollemodel for de børn og unge, som vokser op med en forælder, der er misbruger. Vise at det er muligt at følge sine drømme alligevel. Jeg vil bare gerne gøre en forskel i mit arbejde, specielt for de svage i samfundet og for dem, som har det svært.

- Efter at jeg er blevet voksen, har jeg altid været meget åben om min barndom med en alkoholiseret far. Googler man mit navn, kommer der også mange artikler frem om det i forbindelse med Ultimum. Så det er ikke derfor, at jeg har været i tvivl, om jeg skulle give det her interview. Det er mere en ærefrygt over at være blevet en del af politiet og et ønske om ikke at træde forkert, smiler hun.

Alligevel vandt hendes mission over blufærdigheden og ærefrygten. For ligesom med teaterdokumentaren Ultimum vil hun gerne være med til at gøre en forskel ved at bruge sig selv og sin historie til at vise, at man godt må drømme stort, selvom man bærer rundt på en tung bagage.

- Jeg vil gerne være rollemodel for de børn og unge, som vokser op med en forælder, der er misbruger. Vise at det er muligt at følge sine drømme alligevel. Jeg vil bare gerne gøre en forskel i mit arbejde, specielt for

de svage i samfundet og for dem, som har det svært, siger Julie.

Spritbilister skal stoppes – og hjælpes

Julie Halby er dog godt klar over, at hun ikke kan redde alle de skæbner, hun kommer til at møde på sin vej i politijobbet.

- Men jeg kan i hvert fald møde dem med den forståelse, jeg har fra mit eget liv, om at der er et menneske og en historie bag hver eneste – bag kaosset. Om det er alkoholikeren på bænken i parken eller narkomanen i Istedgade, siger hun.

En anden politiopgave, hun ser frem til at løse, er at pågribe spritbilister.

- Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har kørt i bilen med min far, der var fuld, og har ønsket, at han ville blive standset af politiet. Jeg var så bange for, at vi ville køre galt, men min mor var på arbejde, og jeg ville jo også gerne til svømning, fortæller Julie om sit dilemma som barn.

I dag ved hun, at bilister, der gentagne gange tages for spirituskørsel, ofte tilbydes en behandlingsdom. Og det er endnu en grund til, at hun gerne vil være den, der vinker dem ind til siden i sin politiuniform.

- Der er jo et håb i en behandlingsdom – både for alkoholikeren og alkoholikerens familie, siger hun.

Lært meget om sig selv

Julie Halby er uddannet fysioterapeut, inden hun søgte ind i politiet. Men på politiuddannelsen føler hun, at hun er endt på den helt rette hylde.

- Det faglige niveau er højt, underviserne er engagerede og sammenholdt unikt. Faktisk har jeg lært mere om mig selv i løbet af de her fire måneder, end jeg længe har gjort. Mit selvværd, der aldrig har været specielt højt, har også fået et løft, for hey... i en alder af 33 år er jeg sgu kommet ind på Politiskolen. Politiet kan bruge mig! Og det vil jeg gerne vise andre med en opvækst som min: At du kan godt få opfyldt dine drømme alligevel, siger Julie Halby.

Til april 2021 begynder hun i praktik på Station Bellahøj i Københavns Politi. ■

Julie Halby og hendes far, Henrik Halby, har siden december 2013 rejst land og rige rundt med teaterdokumentaren "Ultimatum", hvor de gennem scener fra deres eget liv fortæller om, hvordan stoffer og alkohol ødelagde deres familie. Henrik Halby har været ædru og stoffri gennem 18 år. Foto: Holbæk Teater

Hvornår har du sidst vurderet din indbosum?

Husk at gennemgå dine forsikringer, så de passer til dig og din familie...

Dit indbo ændrer sig over tid, og indbosummen på din Indboforsikring bør følge med.

Du flytter ind, flytter sammen, får børn, bygger til og meget mere. Alt sammen ting, der kan ændre på værdien af dit indbo.

Samtidig kan dine ting blive beskadiget eller stjålet.

Uanset hvad der kan ske, er det vigtigt, at du i rette tid har vurderet og valgt en indbosum, der svarer til den reelle værdi på dine ting. Sådan kan vi bedst hjælpe dig.

Har du sat din indbosum for lavt, betyder det, at du er underforsikret. Du kan derfor kun få en forholdsmæssig erstatning.

Du kan til enhver tid justere din indbosum, og vi hjælper dig gerne med at fastsætte den korrekte indbosum. Så ring endelig til os på **66 12 94 48**. Vi glæder os til at høre fra dig.

Vores forsikring
medlemmers

Forsikring for de udvalgte

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

Popermo er et dansk forsikringselskab
og er medlem af Garantifonden
for skadesforsikringselskaber

 popermo
VORES FORSIKRING

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET

FOTO POLITIMUSEET

VERDENSBANK- UROLIGHEDERNE

Her i efteråret er det halvtreds år siden, København eksploderede i uro og optøjer, da Verdensbanken i 1970 henlagde sin årlige kongres til den danske hovedstad. **De voldsomme uroligheder blev skelsættende for dansk politi.**

løbet af 1969 blev det på internationalt niveau aftalt, at Verdensbankens og valutafondens kongres skulle afholdes i København i efteråret 1970.

Fra starten havde politiet en forventning om, at det ville gå hedt for sig, for Verdensbanken var den yderste venstrefløjs hadeobjekt nummer ét.

Det skyldtes ikke mindst, at USA's tidligere forsvarsminister, Robert McNamara, var præsident for Verdensbanken. Som forsvarsminister havde McNamara tidligere været involveret i vietnamkrigen. Venstrefløjsaktivister beskrev dette forhold således i informationstidsskriftet "Verdensbanken": "Det synes at passe meget godt sammen, at lederen af den verdensomspændende USA-militærmaskine nu er leder af "den frie verdens" vigtigste bank, hvis formål er at indrette verdensmarkedet for private profitter."

Der var altså lagt i ovnen til et opgør med den verdensomspændende kapitalisme og den amerikanske militærmaskine, der betragtedes som to sider af samme sag. Det var dog ikke kun politiet, som havde haft tid til at forberede sig – det samme havde venstrefløjsaktivisterne. Allerede i foråret 1970 væltede det ud med diverse publikationer, der bebudede hærværk, brandstiftelse, attentater og kidnapninger. Kort sagt: Kongressens gennemførelse skulle forhindres.

Svineuddrivelsen

Publikationerne blev mere og mere aggressive, efterhånden som Verdensbankkongressens afvikling kom tættere på. Det kulminerede i en række flyveblade fra et kommunalt ungdoms-

projekt i hjertet af København, Projekt Hus. Under overskriften "Guide til svineuddrivelsen 21.- 25. september" gjorde aktivister klar til at sabotere kongressen. Der var med andre ord revolution i luften – og blandt dem, de revolutionære særligt ønskede at gøre et regnskab op med, var politiet og herunder særligt den nye civile politienhed, Uropatruljen, der for første gang mere systematisk blev sat ind for at bekæmpe uroligheder. Fra demonstrationsledelsen lød det da også: "Ingen civilbetjente ind i demonstrationen. Hægt jer sammen i kæder. Tag hinanden under armen 8 og 8. Hold sammen i store grupper." Kongresdeltagerne ankom allerede den 20. september, hvor de skulle deltage i en åbningsreception på Hotel D'Angleterre klokken 18-20. Allerede her gik det galt. Store grupper af demonstranter – omkring 2.000 – samlede sig nemlig omkring D'Angleterre på Kongens Nytorv. Demonstrationen var ikke anmeldt til politiet, og flere af demonstranterne trængte frem mod hotellet for at "give storkapitalen nogen på hovedet". Det hele udviklede sig snart til vildt håndgemæng og stenkast mod såvel hotellet som tilfældigt forbipasserende biler. Politiet trængte demonstranterne bort fra hotellet og over på den anden side af Kongens Nytorv.

Hårde kampe omkring Kgs. Nytorv

Kampene omkring Kongens Nytorv var hårde, og politifolkene trak stavene og slog fra sig. Det blev senere kritiseret i pressen. Demonstranterne var imidlertid også bevæbnede med forskellige typer af kasteskyts – herunder metal møtrikker og batterier isat søm – samt store granrafter.

Da demonstranterne blev trængt bort fra Kongens Nytorv, søgte de ud i sidegaderne, hvor en hidsig kamp – og en del hærværk – opstod. De civile urobetjente blev overraskede, mens de sad og observerede i deres grønne folkevognsboble, for pludselig gik demonstranter til angreb på vognen, og betjentene så sig derfor nødsaget til at trække deres tjenestevåben. Hændelsen med Uropatruljen skulle senere blive yderst omdiskuteret, for hvad var der egentlig foregået? Var der tale om

et decideret angreb på Uropatruljens folk, hvor demonstranter i realiteten havde søgt at lynche politifolk i civilt, eller var urobetjentene skydegale politifolk? Alt i alt en højst usædvanlig situation i Danmark.

Motorcykelbetjente i nærheden assisterede derpå urobetjentene. Under Verdensbankkongressen havde politiet nemlig valgt en strategi, der gik ud på at jage demonstranterne ved hjælp af kæder af politimotorcykler. Med drønende motorer og hylende sirener tordnede de frem – og skabte betydelig skræk blandt demonstranterne. Brugen

Aktivister fra Projekt Hus opfordrer til kamp mod svine – politiet – i forbindelse med verdensbankurolighederne.

af politimotorcykler skabte senere debat og kritik. Mange mente, at politiet nok kunne have valgt en mere fredelig fremgangsmåde, ligesom flere demonstranter hævdede, at politimotorcyklerne bevidst havde påkørt demonstranter, hvilket politiet dog afviste.

Molotovcocktails og Blekingegadebanden

Hvorom alting er, jagtede motorcykelbetjente og urofolk i hvert fald demonstranterne fra Kongens Nytorv op ad Palægade. Blandt de flygtende var flere prominente personer, blandt andre Finn Ejnar Madsen, ungdomsoprørets måske mest berømte skikkelse, som tidligere havde trængt rektor Mogens Fog bort fra talerstolen i Københavns Universitets festsal – en ikonisk begivenhed. Da Uropatruljen endelig pågreb Finn Ejnar Madsen i en trappeopgang, fandt man også en skoletaske →

Molotovcocktails og granrafter konfiskeret af Uropatruljen efter pågribelsen af Finn Ejnar Madsen.

fyldt med molotovcocktails samt flere slagvåben. Finn Ejnar Madsen havde i øvrigt følgeskab af Niels Jørgensen, der senere skulle få en ledende rolle i Blekingegadebanden. En anden af bandens fremtrædende personer, Holger Jensen, befandt sig ligeledes på Kongens Nytorv. Det var ham, der havde sørget for at medbringe de granrafter, som blandt andet blev benyttet til at smadre Uropatruljens vogn.

De sidste kampe

Politiet lykkedes altså med nød og næppe i at sætte Finn Ejnar Madsen ud af spillet. Urolighederne var dog langt fra slut. Dagen efter, mandag den 21. september, gik det nemlig løs igen. Umiddelbart omkring åbningsmiddagen på Nimb samledes demonstranterne igen og gik hærgende ned gennem Vesterbro. Butiksruder blev smadret, og molotovcocktails og røgbomber blev kastet. Det lignede en krigszone. Politistyrker – herunder Uropatruljen – blev indsat som undsætningstropper. Igen måtte Uropatruljen trække deres våben – og denne gang skød de varselsskud, hvilket var fuldstændig uhørt i samtiden. Herefter var det værste overstået, og politiet fik mere eller mindre kontrol over situationen. Nu var det tid til selvransagelse.

Pøbeloptøjer eller politivold?

I offentligheden var man bestyrkede over det voldelige forløb. I en leder i Information blev der således lagt kraftigt afstand til de voldelige optøjer. Blandt andet stod der: "Når benzinbomber, flasker, brosten, jernbolte o.s.v. benyttes som våben i veltilrettelagte demonstrationer, automobiler væltes og ruder knuses, hører enhver argumentation op. Så er der tale om pøbeloptøjer, hvor det er politiets opgave at skride ind for at beskytte landets grænser og borgernes rettigheder." Demonstranterne var imidlertid ikke helt enige i den udlægning, og de udtalte sig da derfor noget mere kritisk om særligt Uropatruljens fremfærd. En ung demonstrant sagde til Danmarks Radio: "Under urolighederne ved Vesterport Station blev jeg anholdt af Uropatruljen. Jeg dannede bagtrop, og derfor nåede jeg ikke at komme væk. En af betjentene bad mig

Uropatruljen trækker våben ved Vesterport Station.

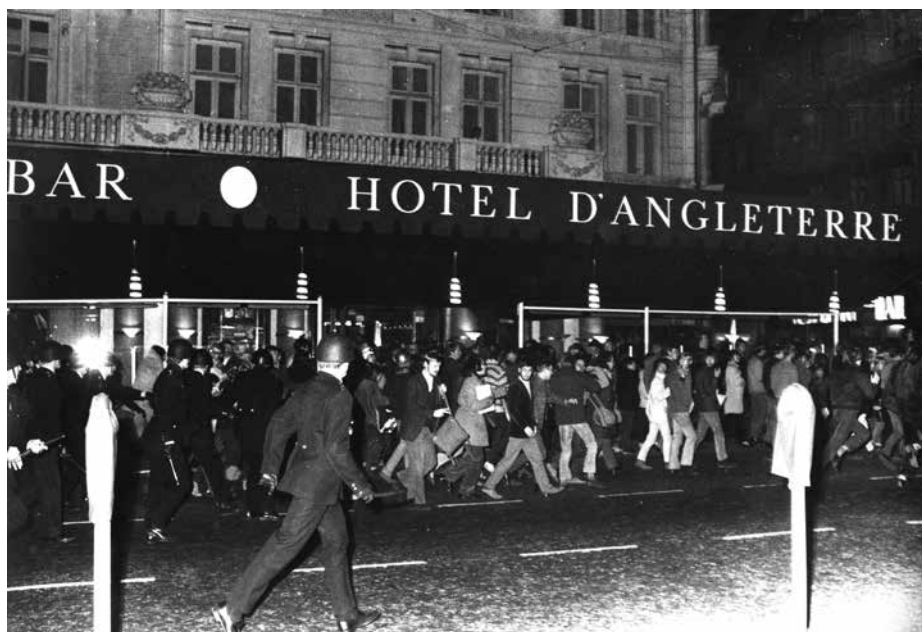
lægge mig ned, og han havde en pistol i hånden, og med den pistol holdt han mig også i skak. Grunden til, at jeg siger disse ting, er for at gøre opmærksom på, at det er et voldeligt system, vi lever i – og at man kan vente sig denne slags ting af et voldeligt system". Urolighederne forløb skilte altså vandene – og var dertil et chok for alle parter.

Radikaliserede blomsterbørn

Når afviklingen af Verdensbankkongressen udviklede sig så katastrofalt, som den gjorde, skyldtes det flere forskellige forhold. Blomsterbørnernes oprør havde som udgangspunkt været fredeligt, med "love-ins" i Kongens Have, nej til atomkraft og ikke-vold-paroler. I slutningen af 1960'erne indfandt der sig imidlertid et afgørende stemningskifte. Skiftet var til dels foranlediget af politiets meget voldsomme rydning af det besatte boligkompleks Sofiegården i 1969 og de konfliktpregede vietnamdemonstrationer foran

særligt den amerikanske ambassade. De voldsomme konfrontationer havde i et vist omfang radikaliseret nogle af de unge blomsterbørn, der nu havde et regnskab at gøre op med politiet. Hertil kom, at der blandt de unge gradvist var opstået en mere hård kerne, eksempelvis medlemmer af Blekingegadebanden, der ikke skyede vold. Indsættelsen af Uropatruljen under urolighederne var imidlertid også en del af problemet. Uropatruljen var officielt blevet etableret i 1969 – og var derfor en i offentligheden næsten ukendt politienhed. Nye indsatsstyrker kan være et utryghedsskabende element. Offentlighedens utryghed skyldes ikke nødvendigvis, at disse indsatsstyrker er mere brutale, men nok snarere, at befolkningen ikke ved, hvad den har med at gøre – og det skaber frygt. Sidstnævnte gjorde sig i høj grad gældende i forhold til Uropatruljen, som tilmed trak deres tjenestevåben og affyrede dem under urolighederne. Der var simpelthen tale om den "perfekte storm", som var dømt til at skabe mistillid til systemet blandt de unge aktivister. I de efterfølgende årtier blev politiet – og i særskilt grad Uropatruljen – da også lagt for had af venstrefløjsgupper. På mange måder var Verdensbankurolighederne dermed et skelsættende uskyldstøb, der indeholdt et afgørende brud mellem blomsterbørnene og politiet. En ny tid ventede. ■

Demonstranter angriber D'Angleterre på Kongens Nytorv. Man ønskede at "give storkapitalen nogen på hovedet".

NYT FRA POLITIFORBUNDET

STUDIEKREDSE 2021:

Fokus på faglighed og kulturen i politiet

15.000 politifolk – hvor skal de hen du?

Emnet for studiekredsene 2021 er klar og handler om, at politiet selv skal blive bedre til at sætte sit aftryk på faglighed og opgaver.

- Alle andre – politikere, meningsdannere, chefer – er utroligt dygtige til at bruge politifolkenes tid og prioritere. Måske er det

derfor, vi om noget er Tordenskjolds soldater og altid brandslukker og kæmper internt om timer og ressourcer. Hvad hvis vi selv prioriterede og tegnede politiets danmarkskort, siger Poul Buus, forhandlingsudvalgsmedlem og ansvarlig for studiekredsene i Politiforbundet.

Poul Buus er for- eningsformand i Nordjylland og ansvarlig for at sammensætte Politi- forbundets studie-

kredsarbejde.

Han glæder sig til corona-restriktionerne igen hæves så meget, at folk kan mødes i større forsamlinger.

Vi har brug for at mødes, og vi har brug for, at politifolk og ansatte i politiet mødes og diskuterer fagligt, og selv bidrager med viden og udvikling. Mere end nogensinde faktisk. Vi ved nemlig bedst, hvad der rører sig, og netop at samles på tværs af afdelinger og have tiden til at debattere, få kloge input og lære af hinanden, er så afgørende for at sætte vigtige aftryk på politiets arbejdsmiljø og fremtid. Alle andre står i kø for at gøre det, så vi skal virkelig selv holde fast i, at vores faglighed kommer med i spillet, siger han.

Har brug for faglig debat

Derfor satser han også på, at studiekredsarbejdet kan starte igen i hele landet i 2021.

- Vi holder alt for sjældent politiets

Befolkningsvækst/politivækst

2011: 5.561.000 borgere og 11.100 politifolk = 1 polititjenestemand pr. ca. 501 borgere.

2020, første kvartal: 5.825.337 borgere og knap 11.200 politifolk = 1 polititjenestemand pr. ca. 520 borgere.
(Omregnet til 2011-tal med 501 borgere pr. 1 polititjenestemand burde der være ca. 11.625 politifolk i 2020).

2024: Befolkningsstallet estimeret af Danmarks statistik = 5.910.000 borgere i Danmark.
(Omregnet til 2011-tal med 501 borgere pr. 1 polititjenestemand, burde der være næsten 11.800 politifolk i 2024.)

Generelt har ambitionen i flere sammenlignelige lande, herunder **Norge**, været mindst 2 politifolk pr. 1.000 borgere.

Omregnet til danske forhold i 2024 vil det kræve 11.820 politifolk i Danmark. (I modsætning til Danmark medregner norsk politi ikke politielever og politifolk på orlov m.m., når de opgør styrketallet. Tallet vil derfor altid lyde væsentligt lavere end det sammenlignelige danske).

Til sammenligning arbejder vores naboland **Sverige** frem mod et tal, som ligger på omkring 24.000-25.000 politifolk til små 11.000.000 borgere i 2024. Det betyder rundt regnet 1 politiansat pr. 445 borgere. Omregnet til danske 2024-tal vil det give 13.280 danske politifolk!

Yderligere skal det påpeges, at 2011-tallet er fra FØR opskruet terrorindsats, øget grænsekontrol, massiv/ næsten eksponentiel vækst i cybercrime-kriminaliteten og krav til indsats, voldsom vækst i indsats med psykisk syge og en lang række andre områder, som trækker mange ekstra politifolk end tidligere.

faglighed og arbejde ud i strakt arm og siger, hvad kan vi? Eller hvordan gør vi det bedst? Eller hvordan skal vi sammensætte det bedste politi? Vi overlader for ofte banen til andre, og det er derfor, vi har misforstået målstyring, detailregulering, at politiet ofte bliver skraldespand for samfundsproblemer, hvor andre dele af systemet har svigtet, og flytter, nogle gange hovedløst, rundt på politifolk efter mediasager og politiske dagsordener. Hvis politifolk selv skulle have handlet ud fra faglighed, så havde vi aldrig sponsoreret til højre og venstre, mens sager hober sig op, og vi havde heller aldrig sminket virkeligheden med designede "statistikker", fastslår Poul Buus.

- Det er svært at sige 2.000 politifolk imod, som kommer med et samlet

budskab baseret på viden, oplevelser, faglighed og realiteter. Det vil stille Politiforbundet så meget stærkere i forhold til at passe på medlemmerne og sætte de rigtige og stærke aftryk. Hvis ikke vi gør det, så bliver det overladt til konsulentfirmaer, seneste ledelsesteori og økonomiske trend, og så havner vi igen og igen i kaos, fortsætter han.

15.000 politifolk er det fornuftige

Af samme årsag er han meget tilfreds med studiekredsemnet for næste år, som skal få politifolk og andre ansatte i politiet til at sætte fokus på brugen af politiets timer, fordelingen mellem afdelinger og fremtidens ønsker.

- Som det er nu, kan vi let bruge 50.000 politifolk og ikke nå det hele. Men realistisk og helt fornuftigt burde

vi lande på 15.000 politifolk i 2030. Det handler sådan set om at bruge dem rigtigt, fordele dem rigtigt, placere dem rigtigt, udvikle dem rigtigt, give dem den faglighed og uddannelse, som er nødvendig, og skabe en god hverdag, hvor arbejdsliv, psyke og privatliv kan hænge sammen, siger Poul Buus.

Flere borgere og mere afspadsring

Ifølge foreningsformanden viser alene befolkningsudvikling og de massive mange timer, politiet skubber foran sig (se også faktaboks), at der er behov for langt flere politifolk – men også at der sideløbende er et stort behov for, at politiet selv skal kunne prioritere, politiets ledere selv skal kunne lede, og at viden frem for politiske dagsordener skal styre politiets arbejde.

Den fortælling har vi aldrig lavet samlet. Vi har aldrig sat os ned i hele landet og spurgt, hvordan gør vi det bedst? Vi er tværtimod viklet ind i en hverdag, hvor vi kæmper om ressourcerne på tværs af afdelinger, og hvor kredsene også kæmper internt med allokeringsmodeller og statistik. Vi skal ud af det og selv sætte aftrykket, for det er dårlig ånd og manglende overblik. Beredskab, efterforskning og andre dele er et fællesskab og vitale dele af fundamentet, og når en enhed er i akut underskud, så rammer det alle andre og bliver en ond cirkel, fortæller Poul Buus.

Fælles forståelse og sammenhængskraft

Han henviser til, at udfordringen med at opsuge og uddanne nye politifolk på en god måde også løses bedst i fælles forståelse og med blik for helheden.

Vi har sagt, at netto 300 ekstra politifolk om året kan vi uddanne, så det sker forsvarligt, professionelt og med blik for det øvrige arbejde. Det er hele landet, som skal bære og løse den opgave som en enhed. Og hvordan gør vi det bedst? Hvordan får vi alle med? Og hvilke kompetencer skal vi have, hvilken uddannelse? Hvordan skal vi være i takt med tiden og undgå, at politiet knækker i knytnevopoliti og andre faggrupper? Der er nok at tage fat på, siger Poul Buus. ■

Studiekredse:

Mistilliden fra 2020 er ikke en død sild

Debatten om mistillidssamfundet, hvor SoMe-følelser, breaking news og spin har kuppet kommunikationen er et af de vigtigste studiekredsemner nogensinde. Det fastslog Politiforbundets studiekredsansvarlige, Poul Buus, sidste år.

Men som det meste andet blev det efterfølgende fejlet ind under corona-gulvtæppet.

- Det er dog ikke blevet mindre aktuelt eller mindre vigtigt siden. Vi har brug for at holde mistilliden ud i strakt arm. Derfor tager vi også emnet med i 2021, siger han.

TEKST NICOLAI SCHARLING

Fortjener politiet mistilliden? Og kan man overhovedet drive politi i en verden, hvor næsten al kommunikation

handler om følelser, krisehåndtering, profilering og shitstorme?

Hvordan smitter det af på politiet?

Hvordan påvirker det politiets arbejdsmiljø, kultur og interne trivsel?

Hvad betyder det, at al debat finder sted i flygtige lyskegler af breaking news eller folkestorme på sociale medier? Særligt når politikerne leger med, og justitsområdet er en central slagmark i kampen om at trække stem-

mer hen over midten, tilsat den måske mest top- og spinstyrede regering i moderne tid?

Hvordan bygger politiet bro over den virkelighedskløft, som ind imellem tegner sig mellem øverste ledelse og de ansatte?

Sådan lød studiekredsemnet og oplægget for 2020.

Endnu mere relevant nu

Det var før samfundet og verden omkring os slog en corona-kolbøtte i marts, og siden blev de fleste studiekredse aflyst eller skåret ned til forsamlings-restriktions-sokkeholderne.

Og det ærgres formanden for Poli-

tiforbundets studiekredsudvalg, Poul Buus.

- Jeg synes faktisk, det er en helt vildt vigtig debat og et enormt vigtigt emne. Det er absolut ikke blevet mindre relevant af coronakrise og metoo-mediestormen. Enkelt-sager og personhistorier påvirker os bare mere end nogensinde, og kan resultere i indgreb, dokumentationskrav og lovgivning, hvor man førhen lige trak vejret dybt og tænkte på faglighed. Alle har taget patent på tryghed, og det påvirker os. Se bare på regeringskravet om 20 politisk placerede nærpolitistationer. Det flugter rigtig skidt med mange af politikredsenes indsatser, og er ret pseudo i forhold til reel tryghed, men det er bare sådan politik og debat drives i dag, fastslår han.

Derfor har studiekredsudvalget også besluttet, at emnet fortsat skal være obligatorisk i 2021.

Vi har nogle få foreninger, som rent faktisk nåede at afvikle studiekredsen inden coronakrisen. De skal behandle det nye, og mindst lige så vigtige, emne om politiets fremtidige danmarkskort. Men de foreninger, som ikke nåede det, skal stadig tage mistillidenssnakken op, og helst faktisk behandle det nye emne samtidig, for vi har så meget brug for bredest mulige input fra flest mulige medlemmer, siger Poul Buus.

Af samme årsag har Politiforbundet ikke kunnet samle op på emnet eller på den survey, som blev sendt ud i forbindelse med studiekredsen.

- Vi er under halvvejs med besvarelser, kommentarer og input. Det tegner allerede et stærkt billede af, at der er udpræget behov for, at politiet selv griber den faglige handske og deltager ærligt og åbent i debat og kommunikation. At vi ellers bliver negativt påvirket, og at der skabes splid mellem øverste ledelse og de mange ansatte, som skal få arbejdet til at hænge sammen. Det er vigtige pointer, men de skal underbygges af det bredest mulige grundlag, siger Poul Buus. ■

Studiekredsundersøgelse: Temperaturmåling af kultur og sexisme i politiet

TEKST NICOLAI SCHARLING
FOTO ISTOCK

Studiekredsarbejdet handler om at have fingeren på pulsen i politiet, at løfte den faglige fane og passe på de ansatte. Derfor udsender studiekredsudvalget en spørgeskemaundersøgelse til medlemmer omkring deres oplevelser af kulturen i politiet, samt deres ønsker om debat og bedre arbejdsmiljø.

- For os handler det om at blive klædt på fremover, at skabe en kultur, som alle kan se sig i, og at få det bedste arbejdsmiljø. Derfor skal vi også lytte og lære, forklarer den ansvarlige for studiekredsudvalget.

etoo-bevægelsen og øjeblikkets mediestorme om sexisme og krænkelser har delt befolkningen, og er også blevet kaldt

generationernes kamp.

- Det er virkelig svært at gennemskue, hvad der er op og ned, og hvor det fører hen. Men det er helt sikkert, at debatten er meget vigtig og tiltrængt, at der skal ske ændringer, og at der er et "før" og "efter". Hvordan lærer vi af det her? Hvad skal vi lære? Og hvordan sikrer vi en god arbejdsplads, hvor alle kan føle sig trygge og ordentligt behandlet? fortæller Poul Buus, der er Politiforbundets ansvarlige for studiekredsarbejdet.

Derfor har studiekredsudvalget valgt at bruge muligheden for at sende en survey ud til flest mulige medlemmer for at få det bredest mulige indtryk af oplevelsen hos medlemmerne.

- Det rette tidspunkt er nu. Altså allerede her i efteråret. Det er vigtigt at blive klædt på med viden om,

hvordan den enkelte oplever politiet som arbejdsplads. Altså også tonen og kulturen, og hvor vi skal blive skarpere til at sætte ind. Det handler ikke om at pege fingre eller anklage, men simpelt hen om at komme rigtigt og bedre ud på den anden side, siger Poul Buus.

Temperaturmåling for at komme bedst videre

Han fastslår, at der ikke er tale om en medlemsundersøgelse, der skal kortlægge gamle sager, men om en temperaturmåling, der skal hjælpe til at skabe vigtige forandringer i kulturen.

- Jeg kan godt lide sammenligningen med indsatsen mod spritkørsel. Da den begyndte, blev det nærmest betragtet som fuldstændigt uhørt og krænkende at tage bilnøglerne fra folk, der havde fået noget at drikke. I dag er kulturen, at du ikke drikker og kører, og det bliver påtalt, anmeldt og stoppet. Vi kan stadig drikke og feste, vi tager bare toget eller bliver fragtet af nogen, som ikke har drukket. Sådan ser jeg også målet her. Vi skal nå et punkt, hvor vi ikke taber fællesskabet eller ikke tør tale frit, men hvor vi samtidig taler på en måde, som passer til tid og sted og viser respekt. Reelle krænkelser vil vi selvfølgelig ikke have, og de skal håndteres benhårdt og efter reglerne, men de kulturelle dårligdomme skal aflives og ændres i fællesskab, og det kræver, at vi ved, hvor skoen trykker, siger han.

Poul Buus opfordrer derfor alle medlemmer, som for får tilsendt surveyen, til at deltage.

- Vi har brug for svarene. De er anonyme, og de bliver brugt til alles bedste, påpeger han. ■

”Som toppen af fagbevægelsen stiller vi os forrest i kampen for at gøre op med den uacceptable adfærd og sexistiske kultur, der stadig findes. Vi ønsker at sætte øget fokus på arbejdsgivernes ansvar ved at skærpe ligebehandlingslovens bestemmelser om seksuel chikane.”

Sådan lyder det i en fælleserklæring, som 53 forbundsformænd og -kvinder fra FH’s medlemsorganisationer har skrevet under på. Herunder forbundsformand for Politiforbundet, Claus Oxfeldt.

Fagforbundene ønsker at sende et klart signal om, at chikane, diskrimination og krænkende adfærd i alle dens former er aldeles uacceptabelt, og forbundene foreslår at indføre et ”indirekte objektive arbejdsgiveransvar”, så arbejdsgiverne hæfter i sager, hvor de ikke forud for chikanen har

Fagforbund vil gå forrest mod sexismen

taget passende forholdsregler. Men forbundene lover også at gå forrest, kigge indad og sikre, at alle deres medlemmer har et trygt sted at henvende sig, hvis de udsættes for krænkende adfærd på arbejdspladsen.

I Politiforbundet og i politiforeningerne skal vi gribe debatten, kigge indad og se, hvor vi selv kan blive bedre. Hvordan kan vi være med til at ændre en uønsket kultur? Alle, uanset køn og seksualitet, skal kunne gå trygt på arbejde uden at risikere at blive udsat for seksuel chikane, fastslår forbundsformand Claus Oxfeldt. ■

Sexisme findes også i fagbevægelsen

284 tillidsfolk og ansatte i fagbevægelsen har underskrevet et protestbrev om, at fagbevægelsen selv er præget af en sexistisk kultur.

”Ligesom vi stiller krav til tillidsrepræsentanter, HR-afdelinger og ledelser ude på de arbejdspladser, vi organiserer, skal vi også stille krav til vores egne organisationer. Vi skal diskutere det i vores bestyrelser, igangsætte uvildige undersøgelser, kaste et kritisk blik på procedurer for håndteringen af sager og gøre, hvad der ellers er brug for, for at komme problemet til livs.”, lyder det blandt andet i protestbrevet, der blev offentliggjort i Politiken den 28. oktober.

Brevet, som 11 kvinder i forskellige fagforbund er initiativtagere til, er underbygget med 21 anonyme vidnesbyrd, der fortæller om oplevelser og krænkelser internt i de faglige organisationer, udøvet af andre tillidsfolk, faglige topledere eller af kolleger.

Klare regler om psykisk arbejdsmiljø

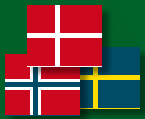
Danmark får som et af de første lande i Europa en bekendtgørelse om psykisk arbejdsmiljø. Til sammenligning har vi langt over hundrede bekendtgørelser, der konkretiserer det fysiske arbejdsmiljø.

Det er kæmpestort, at vi nu får gjort reglerne for det psykiske arbejdsmiljø tydelige og konkrete. Det har fagbevægelsen kæmpet for i mange år. Nu får vi sort på hvidt, hvilke pligter arbejdsgiverne har haft i over 40 år for at sikre et sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt arbejdsmiljø – også i forhold til det psykiske arbejdsmiljø. Det er hidtil ikke fremgået klart og samlet noget sted, siger næstformand i Fagbevægelsens Hovedorganisation, Morten Skov Christiansen.

Den nye bekendtgørelse oplister fem centrale risikofaktorer inden for psykisk arbejdsmiljø:

- 1) Stor arbejdsmængde og tidspres.
- 2) Uklare krav og modstridende krav i arbejdet.
- 3) Høje følelsesmæssige krav i arbejdet med mennesker.
- 4) Krænkende handlinger, herunder mobning og seksuel chikane.
- 5) Arbejdsrelateret vold.

Arbejdstilsynet vil senere udstede supplerende vejledninger, som udfolder reglerne i bekendtgørelsen.

Det sker
hos naboerne

Sverige vil ansætte norske politifolk

Mens politiuddannede i Norge har svært ved at få job, er der politimangel i nabolandet Sverige. Et flertal i den svenske Rigsdag vil derfor ansætte norske politifolk i svensk politi.

Ideen modtages positivt af det norske politiforbund, Politiets Fellesforbund.

For selvom det tyder på, at de 400 politistillinger, der midlertidigt er oprettet i norsk politi som følge af coronakrisen, bliver permanente, vil der stadig være politiuddannede, som står uden job.

Det fortæller formand for Politiets Fellesforbund, Sigve Bolstad.

- Jeg tænker, at når man ikke kan få job i Norge, så er det bedre at få praktiseret sit fag i Sverige. Og når norsk politi er ønsket til Sverige, er det ikke noget, som er bedre end det, har Sigve Bolstad udtalt til NRK.

VIDSTE DU, AT...

... **Lån & Spar Bank**, som Politiforbundet er medejer af, kom ind på en andenplads i forhold til kundetilfredshed, da Loyalty Group i efteråret spurgte 4.400 bankkunder om, hvad de mener om deres bank. Arbejdernes Landsbank scorede højest med 79 point, skarpt forfulgt af Lån & Spar Bank med 77 point. I forhold til tidligere målinger er kundernes tilfredshed med Lån & Spar Bank stigende.

1.583

Det er antallet af anmeldelser, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) har modtaget om arbejdsskader relateret

til Covid-19 frem til den 26. oktober. De 1.583 anmeldelser omfatter sager om selve sygdommen og sager om eksempelvis allergi som følge af brug af værnemidler. AES har indtil nu afgjort 797 sager, hvoraf 507 er anerkendt, og 290 er afvist.

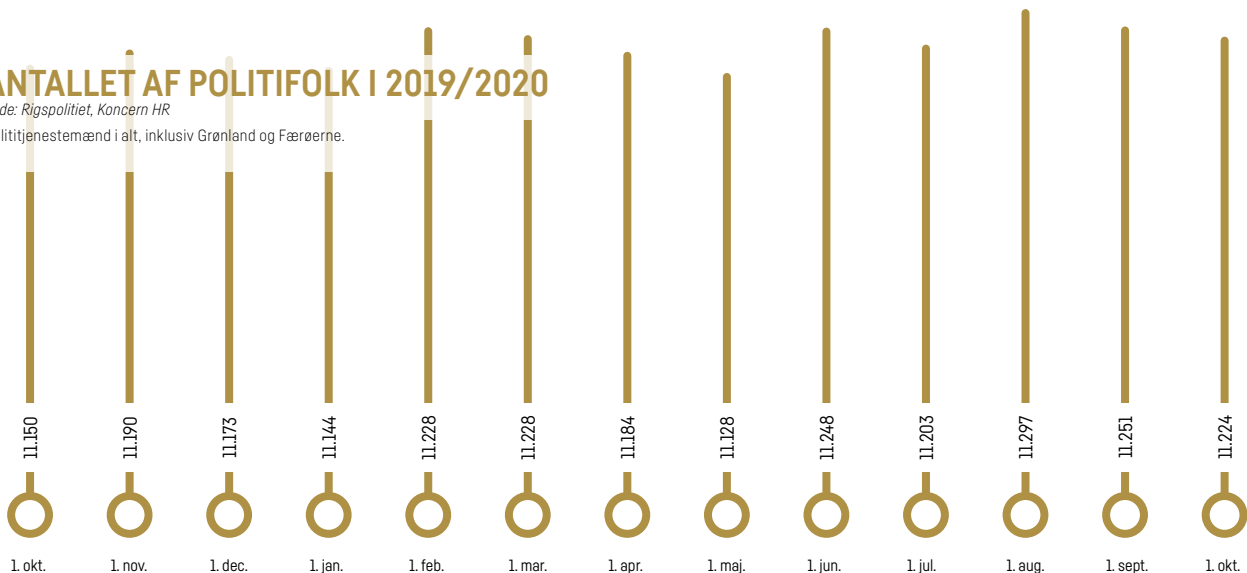
Alle de afgjorte sager, der handler om, at en person har fået sygdommen Covid-19 efter udsættelse for smitte på sit arbejde, er anerkendt.

Politiforbundet opfordrer alle medlemmer, som er eller har været smittet med Covid-19 i forbindelse med arbejdet, til at anmelde det som en arbejdsskade. Sygdommen kan give alvorlige senfølger, og derfor er det vigtigt at få det anmeldt og dokumenteret korrekt fra begyndelsen.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2019/2020

Kilde: Rigspolitiet, Koncern HR

Polititjenestemænd i alt, inklusiv Grønland og Færøerne.

- 20 år efter var jeg pludselig tilbage til tragedien på Roskilde Festivalen

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

Arne Fangel er efterforsker i Midt- og Vestsjællands Politi. For 20 år siden var han på arbejde den kaotiske nat, hvor ni unge mænd døde under en Pearl Jam koncert på Roskilde Festivalen. Han troede ikke, at det fyldte specielt i hans mentale rygsæk, men da han for nyligt så en dramafilm på tv, var han pludselig tilbage på festivalen og begyndte at tudbrøle.

- Det viser bare, hvor vigtigt det er løbende at få ryddet op mentalt, fortæller han.

D

et er en afslappet Arne Fangel, der byder indenfor i hans og konens idylliske have lidt uden for Roskilde. Der er

kaffe på kanden i det frodige orangeri, og Arne bevæger sig ubesværet rundt, selvom han næsten lige har fået en ny hoft. Men operationen er gået, som den skulle, og om få dage vender han derfor retur til jobbet som kriminalassistent i lokal efterforskning i Midt- og Vestsjællands Politi. Sygemeldingen på otte uger er snart forbi.

Men det er nu ikke på grund af sit fysiske helbred, at den 62-årige Arne Fangel har inviteret DANSK POLITI på besøg. Det er derimod for at snakke om den psykiske del af politijobbet, som kan fylde meget mere, end man lige går og tror. Også i efterforskningen, hvor Arne har bevæget sig rundt i snart 30 år, og netop i efterforskningen kan voldsomme oplevelser nogle gange blive overset.

- Mange har jo den opfattelse, at hændelserne ofte er overstået, når efterforskerne rykker ud – men nej, det er de ikke, for gerningssteder bliver un-

dersøgt til bunds, og man kommer helt ind i hjertet på ofre, vidner, pårørende – og gerningsmænd. Tragedier trævles op, og det kan også sætte sig, fortæller Arne Fangel.

Chokeret over egen reaktion

Det måtte han konkret erfare en aften midt i august, hvor han havde sat sig godt til rette i sin stue for at se filmen "Miraklet på Hudsonfloden", der er bygget på virkelige hændelser. Tom Hanks spiller piloten "Sully", der på mirakuløs vis får nødlandet et passagerfly på Hudsonfloden i New York, uden at en eneste kommer til skade.

Arne Fangels kone var gået i seng. Så det var bare ham selv, der så filmen, og pludselig kunne han mærke, at han blev rørt og "ramt". Det i sådan en grad, at han begyndte at græde – ja tudbrøle, faktisk.

- Jeg var ret chokeret over min egen reaktion, men ganske uventet fik jeg nogle tydelige flashbacks til Roskilde Festivalen i 2000, hvor ni unge mænd døde foran Orange Scene, siger Arne Fangel.

Uhyggelig og kaotisk stemning

Den dengang 42-årige kriminalassistent i Roskilde Politi havde været på arbejde hele dagen sammen med sine efterforskningskolleger i forbindelse med Roskilde Festivalen. Det havde været en stille dag, og kort før midnat var Arne så småt klar til at tage hjemad fra politigården. Men så kom beskeden fra efterforskningschefen om, at de hurtigst muligt skulle ud på festivalen, for der var meldinger om døde og sårede. Umiddelbart lød meldingen på, at det var på grund af indtagelse af stoffer, som var i omløb. Men de viste sig hurtigt slet ikke at være tilfældet.

- Der er meget fra hændelsen, som her 20 år efter står sløret for mig, men jeg husker tydeligt den uhyggelige stemning, da vi ankom. Det regnede og blæste, nærmet efterårsagtigt, og vi bevægede os rundt bag Orange Scene i halvmørke og projektørlys, fortæller Arne og fortsætter:

- Vi landede midt i katastrofen. Vi havde ikke i første omgang adgang til Orange Scene og publikumspladsen foran, men vi kunne høre Pearl Jam

62-årige Arne Fangel oplevede i sommer at få et tydeligt flashback til Roskildefestivalen i 2000, hvor ni unge mænd døde. Han var på stedet som efterforsker, og han troede egentlig ikke, at begivenheden havde sat sig særligt i hans psyke. Men for et par måneder siden, da han så en film med Tom Hanks, udløste den en helt uventet og voldsom reaktion og skabte billeder på nethinden fra den frygtelige aften for 20 år siden. - Det er faktisk ret vildt, som din psyke kan lægge låg på, indtil noget pludselig får dig til at huske og reagere, siger Arne Fangel.

tale til publikum. Bag den lukkede afspærring til publikumsområdet foran scenen kunne vi høre, at der var kaos med råb og skrig. En dampende varme kunne ses over området foran scenen, og der blev løbende båret sårede og medtagne publikummer til telte, hvor samaritter tog imod.

Som en krigsskueplads

Arne Fangel og hans kolleger vidste faktisk ikke helt, hvordan de skulle gribe situationen an, husker han.

- Vores leder søgte på bedste vis at få overblik i en katastrofesituation, som vi ikke lige havde set komme, før vi stod midt i den. Men som "politier" gjorde vi det, vi plejede – vi handlede, så godt vi kunne.

Han og de andre efterforskere opgave blev blandt andet at få fundet identifikation på de afdøde personer.

- Jeg husker, at der lå ni unge mænd på rad og række i et telt. Et meget trist syn. Vi skulle se, om vi kunne finde ID på de døde, så de blev alle visiteret, inden de blev kørt videre. Jeg ser også helt klart for mig endnu, hvordan pladsen foran Orange Scene så ud, da den endelig var blevet ryddet for publikum. Den lignede en krigsskueplads med tabte sko, ure, smykker, fotografiapparater, tøj, tasker og andre ejendele, der lå i mudderet. Det var et meget usædvanligt gerningssted, fortæller Arne Fangel.

Sammen med kolleger fra ordenspolitiet fik de sikret gerningsstedet, og alle ejendele blev systematisk sikret til det forestående efterforskningsarbejde.

Brød sammen derhjemme

Arne og hans kolleger i efterforskningen arbejdede på stedet hele natten og

”

Bag den lukkede afspærring til publikumsområdet foran scenen kunne vi høre, at der var kaos med råb og skrig. En dampende varme kunne ses over området foran scenen, og der blev løbende båret sårede og medtagne publikummer til telte, hvor samaritter tog imod.

var først inde på stationen igen om formiddagen, hvor de fik en hurtig briefing om situationen. Så blev de sendt hjem for at få lidt søvn, inden de skulle møde igen om eftermiddagen.

- Derhjemme havde vi besøg af min søster og svoger, og jeg brød grædende sammen, da jeg trådte ind ad døren. Det er den eneste gang, at jeg har gjort det på grund af mit arbejde, og jeg synes ellers nok, at jeg har oplevet en del i min tid i politiet med ulykker, selvmord, drab og så videre. Det, som mange kolleger oplever i et politiliv. Men det var som om denne begivenhed satte sig dybt i alle, og jeg ved, at min makker også græd, da han kom hjem, fortæller Arne.

Nej tak til debriefing

I dag tror han, at hans reaktion var en del af, at hele Roskilde var dybt berørt →

af tragedien, fordi Roskilde Festivalen på så mange måder er en del af det at bo i Roskildeområdet, og hvor rigtig mange gennem egen familie, venner, foreninger eller lignende er involveret i festivalen på et eller andet plan.

- Jeg havde det i hvert fald sådan, at jeg bare skulle ind og hjælpe til igen. Jeg havde behov for at gøre noget, mindes Arne.

Et par dage efter tragedien blev der holdt psykologisk debriefing på Roskil-

katastrofesituation, som var opstået, ræsonerer Arne Fangel.

Efterfølgende blev der endda sået tvivl om, hvorvidt piloten gjorde det rette. En mistænkeliggørelse, som også Roskilde Politi oplevede i deres arbejde. Medierne satte nemlig spørgsmålstegn ved, om Roskilde Politi var de rette til at efterforske, hvad der var gået galt på festivalen, når det nu også var dem, der havde godkendt sikkerheden, inden festivalen gik i gang.

- Jeg ved, at vi om nogen i Roskilde Politi var klar til at vende – og fik vendt – hver eneste sten i efterforskningen. Jeg kunne ikke se, at jeg skulle have nogen som helst grund til at skjule noget som helst i efterforskningen. Årsagen til ulykken skulle bare klarlægges. Det var vores mission, og vi knoklede, siger Arne, der derfor sagtens kan

genkende følelsen af uretfærdighed og ubehaget over, at folk tvivler på ens faglighed og troværdighed, sådan som Tom Hanks havde det i filmen.

Tæt på døden

Arne Fangel blev faktisk meget påvirket af at afhøre flere af de personer – vidner – som havde ligget i ”bunken” af publikum. De havde reelt kun kunnet ligge og håbe på, at de ikke skulle dø, for de var så fastklemte, at de ikke havde en chance for selv at komme ud af bunken. Vidnerne fik afsplillet Pearl Jam koncerten af politiet for at få deres hukommelse på gød.

- Jeg husker specielt en pilot, som fortalte, at han havde kunnet dreje sig lidt rundt, så hans brystkasse ikke blev mast. Her lå han så og åndede ind i sin jakke, som han fik vædet med vand fra en flaske. Han var overbevist om, han skulle dø. Det gik op for os under efterforskningen, at langt, langt flere

let kunne være omkommet under ulykken, siger Arne Fangel.

Få tømt ud i rygsækken

I princippet kunne Arne, som nærmer sig sin pensionering, blot trække på skulderen over sin noget overraskende reaktion og lægge den bag sig. Han har det jo fint igen. Faktisk føler han sig helt rensset og kan i dag tale meget mere frit om sine oplevelser på Roskilde Festivalen end tidligere, hvor han altid fik kuldegysninger og tårer i øjnene, og derfor skyndte sig at lukke ned for snakken.

Men han har besluttet sig for at være åben om det i håb om, at yngre kolleger bliver opmærksomme på, hvor vigtigt det er at få tømt ud i den mentale rygsæk med jævne mellemrum. At få talt om de voldsomme hændelser, man er ude for i politijobbet – både kolleger helt i frontlinjen, men også kolleger i den efterfølgende efterforskning, selvom man måske ikke umiddelbart synes, at hændelserne har påvirket én så meget.

Arne Fangel var sygemeldt i tre-fire måneder i 2011 med stress, som var udløst af en kombination af svære arbejdsrelaterede og private situationer, og han gik til psykolog. Han har i 2016 haft optræk til stress igen, men har klaret den med tilpasninger af sit arbejde og privatliv og uden en sygemelding.

- Men ikke én gang i mit stressforløb har jeg over for psykologen nævnt noget om ulykken på Roskilde Festivalen som medvirkende årsag, for jeg har slet ikke haft det inde på radaren, at jeg stadig er påvirket af den hændelse. Det er faktisk ret vildt, som din psyke kan lægge låg på, indtil noget pludselig får dig til at huske og reagere, konstaterer Arne Fangel. ■

»

Jeg brød grædende sammen, da jeg trådte ind ad døren. Det er den eneste gang, at jeg har gjort det på grund af mit arbejde, og jeg synes ellers nok, at jeg har oplevet en del i min tid i politiet med ulykker, selvmord, drab og så videre.

de Politigård, men da Arne og familien var på vej på ferie, takkede han nej til at deltage.

- Jeg følte faktisk ikke, at jeg havde behovet. Jeg havde jo talt med især min makker og mine andre, nærmeste kolleger om vores oplevelser på festivalen. Jeg var egentlig mere træt og trængte bare til ferie, siger Arne.

En følelse af uretfærdighed

Nu, 20 år senere, og med en pludselig voldsom og senreaktion udløst af en film, har det sat mange tanker i gang hos Arne Fangel. For hvorfor var det lige en film om en nærved-flyulykke, der fik ham tilbage til tragedien på Roskilde Festivalen?

- Uden sammenligning i øvrigt, tror jeg, det skyldtes, at filmen handlede om en pilot, der skulle agere og træffe livsvigtige beslutninger i en situation, han aldrig havde været i før, og i nuet kendte ingen til omfanget af den

SENREAKTIONER

Rigspolitiets Psykologtjeneste:

Få talt ud om de voldsomme hændelser

DANSK POLITI har bedt Rigspolitiets Psykologtjeneste om at forklare, hvorfor senreaktioner som Arne Fangels – også kaldet belastningsreaktioner – egentlig opstår? Hvordan kan de komme til udtryk? Og kan de forebygges? Den gode nyhed er, at det aldrig er for sent at søge professionel hjælp.

H

vad kan udløse voldsomme reaktioner?

Fra forskning og klinisk erfaring ved vi, at bestemte typer hændelser øger

risikoen for, at der efterfølgende opstår belastningsreaktioner. Det kan være hændelser, der er præget af voldsomme sanseindtryk, for eksempel som følge af trafikulykker, togpåkørsler eller vold. Det kan også være hændelser, hvor den involverede har oplevet en trussel imod eget eller andres liv. Særligt situationer, hvor børn og unge udsættes for overgreb, kommer alvorligt til skade eller dør, kan påvirke, da man naturligt føler et ansvar for at tage vare på dem. Hændelserne vækker ofte følelsen af magtesløshed, ligesom mødet med de efterladtes sorg kan vække magtesløshed og tristhed. Er man mentalt ufor-

beredt på hændelsen vil risikoen, for at man rammes af belastningsreaktioner, være større, end hvis man er mentalt forberedt og har nået at tænke over, hvad man kan forvente i situationen, og hvordan man kan håndtere den. Erfaringen viser også, at de hændelser, som er særligt genkendelige i forhold til eget privatliv, opleves mere belastende end dem, hvor man kan distancere sig professionelt til det, der er sket.

Hvorfor udløses reaktionerne nogle gange på et senere og uventet tidspunkt?

Vi ved, at belastninger akkumuleres, og derfor vil nogle politifolk opleve, at det er den drypvise påvirkning, der pludselig får bægeret til at flyde over. En livskrise (skilsmisse, sygdom eller lignende) kan svække modstandskraften og bevirke, at man mærker mere til tidligere voldsomme hændelser. Andre

gange er det en enkelt, men helt særlig voldsom hændelse, der kan udløse en traumereaktion.

Hvad kan reaktionerne være?

Ved en voldsom hændelse kommer kroppen i forhøjet alarmberedskab med øget stresshormoner og dermed forringet evne til at slappe af og restituere. Kroppens urinstinkter er på vagt, og man er, så at sige, klar til kamp eller flugt. Når kroppen én gang har været i højeste alarmberedskab, kan påmindelser om hændelsen (også kaldet "triggere") reaktivere kroppens alarmberedskab. Når alarmberedskabet reaktiveres, vil man opleve, at stresshormonniveaulet øges, og dette påvirker mange af kroppens funktioner og udløser en række reaktioner:

- Man kan have påtrængende minder om situationen (flashbacks),
- man kan blive følsom over for plud-

selige påvirkninger som for eksempel høje lyde,

- man kan opleve at miste kontrollen over sine følelser og blive grådlabil,
- man mærker ofte en voldsom kropslig uro eller ubehag,
- Man mærker en øget vagtsomhed,
- Man forsøger at undgå alt det, der minder om hændelsen (stedet, lignende arbejdsopgaver, kollegasnak om hændelsen og så videre).

Er det "farligt" med sådanne reaktioner?

Kampstress er ikke farligt, så længe man efterfølgende kommer i ro, alarmberedskabet bliver afblæst, og man får restitueret. Udfordringen kan komme, hvis man ikke får restitueret. Enten fordi kroppens alarmberedskab fortsætter på højeste blus, man har meget at se til i forbindelse med sagen, eller fordi man for hurtigt er ude til en ny, voldsom hændelse.

Hvad skal man gøre, hvis man oplever de beskrevne reaktioner?

Det er vigtigt at tale om, hvad man oplevede, og hvordan man har det – især med dem, som også var med til hændelsen, gode kollegaer eller de nærmeste. Derudover skal man huske, det er kroppens helt naturlige alarmberedskab, som forsøger at passe på én. De reaktioner, man mærker, er normale og tegn på, at man aktivt bearbejder det, man har oplevet. Evnen til at mærke ubehaget og tristheden er en helt normal og hensigtsmæssig reaktion efter en voldsom hændelse. At være involveret i en voldsom hændelse tapper for energi, som det tager tid at få genopbygget. Det er hjælpsomt at lave nogle aktiviteter, som gør én tilpas samt have øget fokus på restitution.

Kan man forebygge, at sådanne følelser ligesom bliver gemt/glemt indeni – for så pludselig at komme i "udbrud"?

Når vi oplever noget, som er meget voldsomt, kan det som sagt være svært for hjernen og kroppen at komme ud af alarmberedskabet bagefter. Følelsen af fare kan være så voldsom, at oplevelsen sætter sig som et trau-

me. Det er vigtigt at sige, at det ikke handler om, hvorvidt vi faktisk var truet på livet eller ej, men om, hvordan vi oplevede følelsen af trussel på vores eller andres liv.

Vi ved fra forskning, at en forholdsvis stor andel af de politifolk, som oplever voldsomme hændelser, vil være tilbageholdende med at søge professionel støtte. Enten fordi de helst vil undgå at beskæftige sig med hændelsen, eller fordi de simpelthen ikke er klar over behovet. Derfor har lederen en vigtig, opsøgende rolle over for medarbejderne, når det gælder opfølgning på

Om psykologiske debriefinger

Psykologiske debriefinger tilbydes ofte – men ikke altid konsekvent – i organisationen efter voldsomme hændelser. Formålet med dem er:

- At forebygge belastningsreaktioner som følge af ubearbejdede voldsomme eller traumatiske hændelser i forbindelse med det politioperative arbejde.
- At bearbejde den enkelte personlige oplevelse af en voldsom hændelse gennem en kollektiv proces, hvor der skabes overblik over hændelsen.
- At psykologen i processen får fokus på særlig ramte kollegaer, som skal have et umiddelbart tilbud om individuel opfølgning.

voldsomme hændelser. Og Rigspolitiets Psykologtjeneste har en vigtig rolle i at klæde lederne på til at have denne opmærksomhed. Det er helt naturligt for os mennesker at ønske at undgå noget, som er ubehageligt at tænke på. Men undgåelsen kan være en – bevidst eller ubevidst – strategi, som gør, at man kan udvikle senreaktioner. Det er derfor vigtigt at tage imod Rigspolitiets Psykologtjenestes støttetilbud, også selvom man ikke umiddelbart oplever behovet.

Hvordan kan man vide, om noget "bare" er en senreaktion og ikke begyndende PTSD med flashbacks?

Der er en række faste kriterier for diagnosticering af PTSD. Men kan sagtens opleve endog kraftige belastningssymptomer, uden at det betyder, at man har PTSD, da denne diagnose først kan stilles, når en række symptomer har stået på i længere tid efter en udløsende hændelse. Der er ikke noget unaturligt i at blive berørt af noget, som minder én om en hændelse. Det er bare vigtigt, at det er på et håndterbart niveau.

Hvor kan man hente hjælp, hvis man har behov for det?

Den gode nyhed er, at det aldrig er for sent at få hjælp. Det kan godt svie lidt, når psykologen "renser såret", men det er vores erfaring, at de fleste politifolk profiterer af tilbuddet. Enhver ansat i dansk politi har mulighed for at blive henvist til en af Psykologtjenestens psykologer eller ringe til vores telefoniske rådgivning og få en snak om ens situation og råd til, hvordan man kan forholde sig. ■

Du kan kontakte Psykologtjenestens Centrale visitation på tlf.nr. 40 43 67 57 alle hverdage mellem kl. 9 -15, fredage til kl. 14, eller skrive til funktionspostkassen KHR FP Psyk.

Salg af domicil: **Fra ejere til lejere**

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

P

olitiforbundet har solgt forbundshuset på H.C. Andersens Boulevard 38, og i løbet af juni 2021 flytter sekretaria-

tet i nye kontorlokaler i det ikoniske Codanhus på Frederiksberg. Politiforbundet flytter ind på 11. etage i den høje bygning ved søerne på Frederiksberg, og på etagen nedenunder kommer Politiets Sprogforbund, Tjenestemændenes Låneforening samt Dansk Told & Skatteforbund til at bo. De fire organisationer skal fremover danne et nyt kontorfællesskab.

- Det var med et ønske om at skabe et fagligt fællesskab med andre organisationer, samt at få samlet medarbej-

derne i Politiforbundets sekretariat på én fælles etage frem for at sidde langt fra hinanden, at ejendommen H. C. Andersens Boulevard blev sat til salg. Derudover er der en del administration og praktik i at eje og vedligeholde en stor ejendom med forskellige lejere, fortæller forbundsformand Claus Oxfeldt.

Den historiske ejendom, der ligger en spytklat fra Rådhuspladsen, har dannet rammerne for Politiforbundets sekretariat siden år 1999. Fremover vil Politiforbundet være lejere af en hel etage i den store kontorbygning på Gammel Kongevej på Frederiksberg, der huser mange forskellige virksomheder på de øvrige etager.

- Det kommer til at give nogle

administrative og politiske fordele at bo til leje og være en del af et faglige fællesskab, som vil være gavnligt for Politiforbundet i fremtiden. Blandt andet kommer vi til at dele møderum og nyde godt af den fælles kantine, auditorium og øvrige fællesfunktioner, fastslår administrationschef Bjarke Hauerslev Müller.

Salget af ejendommen på H. C. Andersens Boulevard kommer også til at ruste Politiforbundet godt til fremtiden.

- De frigivne midler fra salget vil rustet os til eventuelle fremtidige arbejdsmarkedskonflikter, og vi kan investere i yderligere aktiviteter, der kommer Politiforbundet og vores medlemmer til gode, afslutter Bjarke Hauerslev Müller. ■

Farvel til Finn Moseholm:

Pensions- eksperten går på pension

TEKST OG FOTO STINE SVARRE GAARDHØJ

De fleste kender nok bedst 63-årige Finn Moseholm som Politiforbundets rådgiver om pension eller som kursusleder af senkarrierekurserne. Her har han gennem tiden forberedt utallige kolleger på en senior- og pensionstilværelse. Snart er det Finn Moseholms tur til at nyde sit otium efter 42 år i dansk politi, heraf 37 år med faglige kampe under Politiforbundets faner.

P

å kontoret i forbundshuset ligger fotoalbums og en stor scrapbog med udklip fra gamle avisartikler, som

vidner om et langt og aktivt arbejdsliv. Gennem de seneste fire årtier har forbundssekretær Finn Moseholm kæmpet for bedre vilkår for Politiforbundets medlemmer, men snart er det slut. Pensionseksperter har nemlig valgt at trække pensionskortet.

Lynkarriere som tillidsmand

Det har altid været naturligt og let for Finn Moseholm at tale andres sag. For eningsarbejdet har gennemsyret hele

hans liv fra barndom og op igennem voksenalderen. Og så er han udadvendt og social som person. Det var nogle af grundene til, at han som ung politiasistent hurtigt blev spottet og opfordret til at stille op som tillidsmand og bestyrelsesmedlem i politiforeningen, der dengang hed Frederiksborg Amts Politiforening. Finn deltog i sin første kongres i 1983, og allerede i 1989 blev han valgt som foreningsformand. Lige siden er det gået stærkt med den faglige karriere. Et hurtigt kig i scrapbogen taler sit tydelige sprog om, at mange faglige kampe er taget, og Finn Moseholm er typen, der siger sin mening og ikke giver op.

Tjenestemandspension under pres
Pensionsområdet har Finn Moseholm rådgivet Politiforbundets medlemmer om i 15 år som forbundssekretær. Området har udviklet sig hurtigt, da det ikke kun omhandler tjenestemandspensionen, men også andre former for pension samt afskedigelsessager. Dertil kommer lovændringer og nye tiltag, som Finn har haft styr på. Han oplever, at henvendelserne til forbundet har været støt stigende de senere år. De store årgange er ved at gå på pension, og det kan mærkes, fortæller Finn.

- Rigtig mange vil gerne have rådgivning om, hvornår det bedst kan betale sig at gå på pension for dem personligt. Men vi laver ikke nettoberegninger for medlemmerne, så her henviser jeg til, at de skal rådføre sig med en revisor, siger Finn Moseholm.

At tjenestemandspensionen er fordelagtig, er Finn ikke i tvivl om. Og han minder også gerne medlemmerne om pensionens værdi, hvis nogle brokker sig over deres løn. En undersøgelse fra 2009 viste, at tjenestemandspensionen er en meget attraktiv pensionsordning, fortæller Finn.

- Tjenestemandspensionen er en livslang pension, så det er selvfølgelig et væddemål med bedemanden om, hvor gammel man bliver, men det er bestemt en lukrativ ordning, fastslår Finn.

Vil savne senkarrierekurser

Noget af det, Finn Moseholm kommer til at savne mest, når han går på pension, er at undervise på de fem årlige senkarrierekurser for medlemmer, der nærmer sig pensionsalderen. Her er der fokus på at forberede politifolk bedst muligt på deres sidste år i politiet, inden de trækker stikket.

- Jeg er sådan en type, der får energi af at være sammen med andre mennesker, derfor vil jeg savne senkarrierekurserne, hvor jeg holder oplæg og er sammen med en masse gode medlemmer. Og så vil jeg savne at kunne hjælpe og rådgive medlemmer i det daglige, siger Finn.

Det blev da også modtaget med stor ærgrelse, da Rigspolitiet i begyndelsen af 2020 valgte at aflyse senkarrierekurserne resten af året af økonomiske års-

Blå bog

1981

Politibetjent i Helsingør Polit.

1983

Bestyrelsesmedlem i Frederiksborg Amts Politiforening.

1989

Foreningsformand, Frederiksborg Amts Politiforening.

1989-2004

Medlem af Politiforbundets Hovedbestyrelse.

1995-1999

Kursusinstruktør på Politiforbundets tillidsmandskurser.

2005-2020

Ansæt i Politiforbundet som forbundssekretær. Har haft ansvar for afskedigelsessager, tjenestemandspension og pensionsforhold og været kursusleder på senkarrierekurserne.

sager og derefter på grund af Covid-19. Seneste melding er, at kurserne kan vende tilbage i 2021 på den nye politiskole i Vejle. Finn Moseholm ser det som et stort tab for medlemmerne, hvis kurserne aflyses helt, da det udover pension også handler om fastholdelse af dygtige kolleger i et presset dansk politi, som mangler politifolk.

Fejlslagen politireform og manglende efteruddannelse

Der er sket meget i dansk politi i de sidste 40 år. 80'erne var præget af store faglige lønkampe i fagbevægelsen. 90'erne var forandringens årti for politiets arbejde med eksempelvis "Benjamin-sagen", 18. maj-kampe på Nørrebro efter EU-afstemningen og et nyt fokus på psykologiske støttetiltag efter en gennemgribende undersøgelse af politiets arbejde. Nullerne og ti'erne

har været præget af politireform og lederreform, hvor mange blev afskediget, og der kom stort pres på den enkelte politiansatte og på lederne.

- Jeg kalder det "mig-først"-årtierne med mere opmærksomhed på sig selv frem for på sin makker, fortæller Finn.

På spørgsmålet om, hvor han ser dansk politis største udfordringer i 2020, nævner han blandt andet det manglende lokalkendskab og et hårdt presset beredskab, som han giver politireformen skylden for. En anden væsentlig udfordring for dansk politi er, ifølge Finn, at man fjernede professionsbacheloren, da der manglede politifolk, men uden at leve op til den lovede efter- og videreuddannelse.

De svære samtaler

Den 1. november er arbejdslivet og de faglige kampe historie for Finn

Moseholm. Scrapbogen og fotoalbummene bliver pakket ned, og pensionisttilværelsen venter. Noget som Finn ikke kommer til at savne, når han har forladt sit kontor i forbundshuset, er de svære samtaler.

- Jeg kommer ikke til at savne de samtaler, hvor jeg taler med efterladte eller medlemmer, som har fået en dødelig sygdom. Det er hårde samtaler, og man er helt flad og færdig bagefter. Selvom det selvfølgelig er vigtige og nødvendige samtaler for den enkelte, så er det ikke noget, jeg vil savne, siger Finn.

Forude venter blandt andet forenings- og bestyrelsesarbejde i FC Helsingør og DBU's repræsentantskab.

- Det skal nu have min fulde opmærksomhed. En gang foreningsmand altid foreningsmand, afslutter Finn. ■

Kom i kontakt med dit forbund

Politiforbundet

H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:

Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:

Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

**Formand for Københavns
Politiforening:**

Michael Bergmann Møller
Mobil: 51 85 78 56

**Formand for Nordjyllands
Politiforening:**

Poul Buus
Mobil: 21 46 15 58

**Formand for Østjyllands
Politiforening:**

Heino Kegel
Mobil: 30 45 72 26

**Formand for Midt- og
Vestjyllands Politiforening:**

Henrik Skriver Jensen
Mobil: 51 79 17 81

**Formand for Sydøstjyllands
Politiforening:**

Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

**Formand for
Syd- og Sønderjyllands
Politiforening:**

Ole Stenshøj
Mobil: 27 79 99 58

**Formand for Fyns
Politiforening:**

Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

**Formand for Nordsjællands
Politiforening:**

Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

**Formand for Midt- og
Vestsjællands Politiforening:**

Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

**Formand for Vestegnens
Politiforening:**

Lars Wolsgaard
Mobil: 51288418

**Formand for Sydsjællands
og Lolland-Falsters
Politiforening:**

John Hansen
Mobil: 40 58 82 27

**Formand for Bornholms
Politiforening:**

Nicolai Bebe Jensen
Mobil: 29 37 14 48

**Formand for
Rigspolitiforeningen:**

René Reimann Jensen
Mobil: 40 23 41 35

**Formand for
Politilederforeningen:**

Michael Agerbæk
Mobil: 30 62 91 75

**Formand for Domstolenes
Tjenestemandsförening:**

Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

**Formand for Grønlands
Politiforening:**

Bjørn Bjerregaard
Mobil: 00299 56 72 07

**Formand for Færøernes
Politiforening:**

Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

Få Danmarks bedste studiekonto

Når du er medlem af Politiforbundet, kan du få en studiekonto hos Lån & Spar. Med 3% på kontoen kan du faktisk få penge ud af at have penge i banken – og hvis du skal bruge en kassekredit på op til 50.000 kr., er Lån & Spar blandt de billigste.

Der er meget mere. Se alle dine fordele på studiekonto.dk. Ellers send en mail til studiekonto@lsb.dk eller ring på 3378 1966 og book et møde.

For at få Danmarks bedste studiekonto, skal du samle hele din privatøkonomi hos Lån & Spar og være medlem af Politiforbundet. Du får 3% i rente på de første 20.000 kr. – derefter 0,00%. Du får studiekontoen på baggrund af en almindelig kreditvurdering. Du kan have studiekontoen i op til 3 år efter endt uddannelse. Hvis du bruger hele din kassekredit på 50.000 kr., vil det koste dig 625 kr. i omkostninger efter tre måneder. Stiftelsesomkostninger 0 kr., debitorrente (var.) 5,09%, ÅOP 5,09%. Efter tre måneder skylder du 50.625 kr. Kreditten er gældende indtil videre og uden faste afdrag. Alle rentesatser er variable og gældende 9. maj 2019.

Studiekonto – ganske kort

- Du får 3% i rente på de første 20.000 kr. – derefter 0,00%
- Vælg en kassekredit på op til 50.000 kr. Du betaler kun 5% i rente
- Visa/Dankort og MasterCard – med samme pinkode
- StudieOpsparing – som giver 0,05% i rente
- Gebyrfri hverdag
- Behold dine fordele i op til 3 år efter endt studie
- Søg nemt og hurtigt via mobilen.

Download app'en Zapp og søg om en studiekonto.

Lån & Spar

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.

Af Lars Holdgaard,
Politiassistent i Københavns
Politi og stævningsmand

På tide med en anstændig aflønning af stævningsmænd

”Det arbejde, du skal udføre som stævningsmand, er både vigtigt og nødvendigt for rettens øvrige arbejde. En lang række sager kan kun behandles, hvis og såfremt der foreligger en forkyndt indkaldelse, tilsigelse, betalingspåkrav eller stævning.” Sådan indledes arbejdsbeskrivelsen for stævningsmænd beskikket ved retten i Lyngby.

Men er aflønningen rimelig i forhold til risiko, arbejdstider mv.?

Efter seneste bekendtgørelse fra 14. december 2018 er taksten 36,88 kroner som inkluderer tre forsøg på adressen. Det vil sige, at man får 36,88 kroner, uanset om man træffer borgeren hjemme første, anden eller tredje gang.

Hér ses taksten udregnet alt efter, hvor mange forsøg

der benyttes:

1. gang – kr. 36,88
2. gang – kr. 18,44
3. gang – kr. 12,29

Hertil skal nævnes, at ved retten i Lyngby skal man forsøge seks gange på adressen, inden man kan sende retur til evt. politiforkyndelse. Det betyder, at efter tre forgæves forsøg, starter yderligere tre forsøg til 36,88 kroner.

De seneste år, hvor E-Boks forkyndelser er blevet en del af rettens naturlige arbejdsredskab, har muligheden ændret sig betydeligt for, at vi stævningsmænd kan have en rimelig betaling for vores arbejde. Det skyldes blandt andet, at vi stævningsmænd i dag kun får sager til forkyndelse, hvor pågældende ikke har E-boks, eller ikke har åbnet sin E-boks, samt personer som ikke har registeret et telefonnummer. Disse personer er ofte ligeledes svære at træffe hjemme. Vi stævningsmænd bruger i dag meget mere tid på at få sagerne forkyndt end tidligere. Det betyder, at det nuværende vederlag på 36,88 kroner ikke er tilstrækkeligt.

Som stævningsmand har man kun interesse i at få så mange sager som muligt forkyndt første eller anden gang, og skal man det, så er det bedste tidspunkt at køre ud på i hverdagene mellem klokken 18:00 til 20:30. Jeg

tænker, at en timeløn på det tidspunkt i det arbejdsområde bør være omkring 160-180 kroner. For at kunne opnå et vederlag i den størrelsesorden, skal man forkynde seks til otte sager i timen, afhængigt af om det er første, anden eller tredje gang man er på adressen. Et antal forkyndelser i den størrelsesorden er slet ikke realistisk.

Jeg kan godt afsløre, at det ikke er et job, som giver drikkepenge. Samtidig skal man bruge tid på at hente/bringe sager til retten og bruge tid på at udfylde månedsregnskab for antal forkyndelser og kørsel. Jeg har i en periode gjort regnskab med det antal arbejdstimer, jeg bruger, og har regnet mig frem til en timeløn på omkring 70 kroner før skat. Mine kolleger i hovedstadsområdet, som jeg har talt med, oplyser noget lignende det samme.

Jeg vil henlede opmærksomheden på vederlaget pr. forkyndelse for Skat, Arbejdsretten og Konkurrencerådet mv. er 75 kroner.

De personer, vi ofte forkynder for, er psykisk syge, folk der er tiltalt for vold, trusler med videre. Deres opførsel kan i nogen situationer være præget af et stort pres, som kan komme til udtryk på forskellig vis. Det kan kræve sin mand/kvinde at få gennemført en

forkyndelse, der opfylder de formelle krav.

Jeg rettede henvendelse til Domstolsstyrelsen omkring aflønningen i august 2019, hvor jeg fik en bekræftelse på, at de havde modtaget min mail. De lovede at bære min henvendelse videre og vende tilbage med et mere fyldestgørende svar. Det rykkede jeg for igen i januar 2020, og der var man stadig ved at undersøge sagen. Jeg har senest rykket for et svar i august 2020, og nu er man holdt op med at svare mig.

Jeg har også inviteret Domstolsstyrelsen med ud at køre på en stævningstur, så de ved selvsyn kan opleve arbejdet og muligheden for indtjening. Det har man ikke ønsket.

Ærligt talt synes jeg faktisk ikke, at Domstolsstyrelsen kan være bekendt at behandle deres medarbejdere sådan. De stævningmænd, jeg har talt med, er faktisk glade for deres job. De fortæller, at de nyder at møde folk i alle samfundslag og få folk snakket ned, hvis de bliver frustrerede.

Så kære Domstolsstyrelsen, er det ikke ved at være på tide at få kigget på aflønningen til stævningmænd?

Domstolsstyrelsen kan heller ikke være tjent med, at deres medarbejdere ikke er anstændigt aflønnet, og på sigt vil der blive et rekrut-

teringsproblem, og hvordan stiller det så rettens arbejde?

Er aflønningen rimelig i forhold til risiko, arbejdstider mv.? ■

Svar fra Domstolsstyrelsen

Domstolsstyrelsen vil gerne fremhæve, at stævningmænd udfører et vigtigt arbejde i forbindelse med forkyndelser. Implementeringen af forenklet digital forkyndelse i 2017 har været en succes særligt på straffesagsområdet men har samtidig haft betydning for, at stævningmændene ikke har den samme opgavemængde som tidligere og dermed heller ikke samme indtjeningsmuligheder. Det er Domstolsstyrelsen meget opmærksom på.

Domstolsstyrelsen kan bekræfte at have modtaget henvendelser fra en stævningmand vedrørende spørgsmål om størrelsen på vederlaget for stævningmænd. Domstolsstyrelsen har beklageligvis ikke fået besvaret den seneste henvendelse, men har tidligere orienteret om, at styrelsen var ved at afdække andre myndigheders brug af stævningmænd. Som følge af Covid-19 er vi blevet forsinket i afdækningsarbejdet og forventer af ressourcemæssige grunde først at have mulighed for at genoptage afdækningen i 2021. Vi vil i øvrigt i den forbindelse også gerne se nærmere på muligheden for mere digitale arbejdsgange for stævningmændene.

Domstolsstyrelsen bemærker, at stævningmænd foruden honoraret modtager kørselsgodtgørelse for kørsel i forbindelse med forkyndelser efter reglerne i den aftale, der er knyttet til cirkulæreskrivelsen om godtgørelse til tjenestemænd for benyttelse af eget befordringsmiddel på tjenesterejser, jf. stævningmandsbekendtgørelsen § 1, stk. 2. Det ændrer dog ikke på, at der ikke er samme indtjeningsmuligheder som tidligere, og det er vi opmærksomme på. ■

Af Ulrik Gregersen,
Politiassistent/kriminaltekniker,
NKC, Gerningsstedt Øst

Fingeraftryk i biometrisk pas

Siden den 1.1.12 er der blevet optaget fingeraftryk af pegefingrene, når borgerne har søgt om nyt dansk pas. Fingeraftrykket bliver lagt ind i chippen, hvorefter fingeraftrykket bliver destrueret/slettet.

Her snart ni år efter, hvor hovedparten af alle danskere har biometrisk pas, kan det undre mig, at ingen myndigheder har mulighed for at udlæse fingeraftrykket. Da jeg selv fik nyt pas for nylig, spurgte jeg i skranken om, hvem der kunne se mit fingeraftryk og fik svaret, at det kunne politiet selvfølgelig.

I forbindelse med identificering af døde personer, er NKC afhængig af, at personen er kendt i politiets registre (fingeraftryksregistret eller DNA-registret). Hvis ikke der er mulighed for identificering med fingeraftryk eller DNA, er den sidste sikre identificering via tandsættet. Identificering via tænder er mere tidskrævende, da journaler skal hentes hos de afdødes tandlæger i åbningstiden.

Ved en større ulykke for snart to år siden var jeg som kriminaltekniker med til identificering af de døde. I sagen undersøgte vi en død person, som var ukendt i

fingeraftryksregistret, men havde et biometrisk pas på sig. Desværre havde vi ikke mulighed for udlæsning af fingeraftrykket i passet. NKC Fingeraftryk kunne ellers hurtigt have assisteret med identificering af pågældende.

Kollegaerne fra politikredsen blev også noget forundret over, at vi ikke kunne udlæse fingeraftrykket fra passet.

Jeg har ladet mig fortælle, at der ikke er politisk vilje til køb af certifikatet til udlæsning af fingeraftryk fra passet. De øvrige certifikater til det biometrisk pas er købt.

Fingeraftrykkene i biometriske pas skal selvfølgelig kun bruges til identificering af døde eller kontrol i forbindelse med paskontrol og så videre.

Jeg har gjort opmærksom på problemet opadtil i systemet, men det må være blevet fravalgt eller strandet et sted længere oppe end NKC's ledelse. ■

Svar fra chefpolitiinspektør Peter Ekebjærg, Rigspolitiet

Kære Ulrik,

Det er korrekt, at der i dag bliver lagret foto og fingeraftryk – de såkaldte biometriske data – på en chip i både danske og andre landes pas. Da disse data er sensitive, er systemet på denne chip lavet således, at disse data ikke er umiddelbart tilgængelige, og særligt i forhold til fingeraftrykket kræves der et certifikat (en form for digital signatur) for at kunne udlæse fingeraftrykket.

Disse data lagres på passene med henblik på, at man i forbindelse med indrejsekontrol både i Danmark og andre lande kan sikre, at den indrejsende også er passets rette

ejer. Det foto, der er lagret på chippen, anvendes allerede i dag i indrejsekontrollen, men for at fingeraftrykket også kan tages i anvendelse kræver det dog, at de enkelte lande udveksler de certifikater, der giver mulighed for at læse fingeraftrykket på passet. Som led i et igangværende EU-fællesprojekt, hvor Rigspolitiet indgår, drøftes det, hvordan udvekslingen af certifikaterne til udlæsning af biometriske oplysninger fra pas kan ske mest hensigtsmæssigt med andre EU-lande til brug for grænsekontrollen.

I forhold til politiets mulighed for, udover til grænsekontrol og i helt særlige tilfælde som for eksempel identifikation efter en ulykke som togulykken på Storbælt, at kunne udlæse fingeraftrykket fra danske pas, så kræver det dels, at vi får etableret den tekniske mulighed med IT-hardware og certifikat til at udlæse fingeraftrykket fra chippen. Derudover er der også behov for at få afklaret eventuelle juridiske problemstillinger i forhold til at bruge disse oplysninger i andre sammenhænge end indrejsekontrol, der jo er baggrund for afgivelsen og lagringen af fingeraftrykkene. Rigspolitiet vil inddrage de muligheder, som du peger på i dit læserbrev, i det arbejde, der allerede er i gang i forhold til udveksling af certifikater. Vi kan desværre pt. ikke sige noget om tidshorisonten, men vi er opmærksomme på behovet. ■

Af Torben Dahlsgaard Hansen,
politiassistent, Fyns Politi

Kampen for en plexiglasskærm – og for at føle os trygge

Jeg arbejder på hittegods-kontoret i Odense under Fyns politi sammen med tre andre ansatte, to kontorfuldmægtige og en overassistent.

Vi beskæftiger os foruden hittegods med afmelding af nummerplader, synssager, aktindsigt og udsat bohaver m.v.

Vi har åbent for publikumsbetjening fire dage om ugen med typisk 10 - 20 personlige henvendelser om dagen. Vores kontorlokale og ekspeditionslokale for henvendelser er et og samme. Vi kommer "tæt på folk", blandt andet når papirer på skranken, der er 52 cm bred, og punkter i vores "hittegods-protokol" skal underskrives af publikum.

Det meste af Danmark og dansk politi vågnede en dag i det tidlige forår op til en anden virkelighed, efter statsminister Mette Frederikssens pressemøde aftenen forinden.

Coronaen havde gjort sit indtog i Danmark, og hovedbudskabet i talen var nedlukning af Danmark for at hindre unødigt smittespredning.

En blandt flere af statsministerens udtalelser var: "Alle offentlige ansatte i ikke-kritiske funktioner sendes hjem". I min afdeling erfarede vi hurtigt, at vi ikke

var omfattet af ”ansatte i ikke-kritiske funktioner”. Der blev heller ikke gjort tiltag til, at ekspeditionen for publikumshenvendelse blev lukket. Dette skete dog efter forhandlinger med ledelsen på et senere tidspunkt efter kraftig opfordring fra min afdeling.

Efter genåbningen har vi i ekspeditionslokalet fået afstandsmærker på gulvet og fået stillet håndsprit frem til publikum.

Desværre blev der i ekspeditionslokalet ikke opsat værnemidler i form af plexiglas, i lighed med blandt andet i supermarkeder og forretninger.

Vi har via vores officielle kanaler efterspurgt opsætning af plexiglas, men uden held.

Sagen har været præsenteret for ledelsen og vores arbejdsmiljørepræsentant. Der blev foretaget en fysisk APV, som mandede ud i en handlingsplan, men vores ønske om opsætning af plexiglas blev ikke imødekommet.

Vores forundring var ikke mindst stor, idet forhandlingerne, mødeaktivitet og udfærdigelse af handlingsplan tidsmæssigt i stor grad må have oversteget anskaffelse og opsætning af blot ét enkelt stykke plexiglas.

Vi har da også erfaret, at andre afdelingen under Fyns Politi, blandt andet Servicecenter samt i afhøringslokaler, har fået værnemidler i form af plexiglas stillet til rådighed.

Endvidere er vi opmærksomme på, at vi går ind i en årstid med øget hoste og nysen blandt befolkningen.

Dette hjertesuk kan efterlade det indtryk, at vi i min afdeling er sarte, og det er lige præcis det, vi er:

To af mine tre kolleger i afdelingen har nedsat immunforsvar, heraf den ene som følge af aktuel ”kritisk sygdom”.

Der er ganske enkelt frygt for af få mén eller i værste tilfælde ikke at overleve smitte med corona.

Et uddrag af ”Arbejdsmiljøstrategien for Fyns Politi” har i øvrigt følgende mål:

- At ingen dør eller kommer til skade af at gå på arbejde og
- At ingen bliver syge af arbejdet.

I medierne har vi gang på gang oplevet især rigspolitichefen mane til høj moral og ansvarlighed blandt befolkningen, men vi oplever, at ledelsens ansvarlighed desværre ikke omfatter vores egen lille andegård.

I debatten tænker vi også på, hvilke forhold og udfordringer på området de har i andre kredse.

I min afdeling er vi bekymrede og ærgrer os over, at så lille og beskedent et tiltag, som opsætning af et stykke plexiglas i ekspeditionslokalet, bliver afvist og nærmest gjort til en videnskab.

P.S.

Efter det sandsynligvis er kommet ledelsen for øre, at jeg har skrevet et indlæg omkring vores utilfredshed med, at hittegodskontoret ikke kan få opsat en plexiglasskærm til beskyttelse af sine ansatte, har vi for to dage siden fået en mindre plexiglasstander. Den løser efter min mening ikke vores behov, og i øvrigt lugter det lidt af, at ledelsen kun agerer på baggrund af debatindlægget, for forinden har vi ad flere omgange fået et klart nej til vores anmodning. ■

Svar fra Lisa Vibe-Pedersen, stabschef i Fyns Politi

Lige om lidt er det et år siden, at coronavirussen for alvor begyndte sin hærgen i Asien. Vi håbede alle på, at smitten ikke kom til Danmark. Men pludselig var Covid-19 her, og i marts måned 2020 blev vores samfund i vidt omfang lukket ned. Mens der knokles for at udvikle en effektiv behandling og vaccine, er afstand og god hygiejne vores vigtigste våben.

Hos Fyns Politi har den lokale operative stab (LOS) været nedsat stort set siden marts måned. I LOS sidder repræsentanter fra HK, politiforeningen, FOAN samt ledere og medarbejdere fra anklagemyndigheden, kommunikation, økonomi og logistik, vagtcentralen, ledelsessekretariatet og den operative planlægningsenhed (OPU), kredsens arbejdsmiljøkoordinator samt linjechefer fra politisøjlen.

Den lokale operative stab er nedsat dels for at skabe et kredsdekkende overblik over tilgængelige ressourcer og deres fordeling, dels for at sikre en løbende vurdering af aktiviteter, herunder også nødvendige og relevante tiltag og indkøb af værnemidler for at begrænse smitte.

Som et resultat af disse løbende vurderinger blev det i midten af september måned 2020 besluttet at indkøbe plexiglasplader til blandt andet nærstationen i Vollsmose og Hittegodskontoret. Ikke fordi sundhedsmyndighedernes anbefalinger til afstand ikke kunne efterleves, men for at øge trygheden for medarbejdere med publikumsbetjening i en tid, hvor der på Fyn var et

stigende smittetryk.

Det er vigtigt for ledelsen i Fyns Politi, at medarbejderne føler sig trygge, når de går på arbejde – også på Hittegodskontoret. Som beskrevet har vi igennem coronakrisen prioriteret medarbejdernes sikkerhed og tryghed højt, hvorfor læserbrevet fra medarbejderne på Hittegodskontoret selvfølgelig giver anledning til en intern drøftelse af, om der er noget, som kunne have været håndteret anderledes. ■

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2020

Vpi. Henrik Hagen Juul Schou,
Bornholms Politi

Pa. Brian Juul Petersen,
Fyns Politi

Pa. Christina Andersen,
Fyns Politi

Vpi. Jesper Weimar Pedersen,
Fyns Politi

Pa. Lars Madsen, Fyns Politi

Pa. Lene Kjær Jakobsen,
Fyns Politi

Pa. Marie-Louise Klose,
Fyns Politi

Pa. Per Storm Hougaard,
Fyns Politi

Pa. Tom Green, Fyns Politi

Pa. Jens Agerskov,
Færøernes Politi

Pa. Lars Martin Bjarkhamar
Müller, Færøernes Politi

Vpi. Allan Teddy Hansen,
Københavns Politi

Pa. Carsten Hjort Ilsvard,
Københavns Politi

Pa. Claus Henrik Pinnal,
Københavns Politi

Pk. Claus Møbjerg,
Københavns Politi

Pa. Henrik Johansen,
Københavns Politi

Pa. Jesper Christensen,
Københavns Politi

Pa. Flemming Elmelund,
Københavns Politi

Pa. Jesper Fredsgaard Sørensen,
Københavns Politi

Pa. Kim Henrik Olsen,
Københavns Politi

Vpi. Lars-Ole Lindholm Karlsen,
Københavns Politi

Pa. Michael Holmen,
Københavns Politi

Pa. Peter Aagaard Jensen,
Københavns Politi

Pa. Niels Karup,
Københavns Vestegns Politi

Ka. Poul Burchardt,
Københavns Vestegns Politi

Pa. Stig Risgaard Stillits,
Københavns Vestegns Politi

Ka. Torben Nielsen,
Københavns Vestegns Politi

Ka. Allan Straarup Lyngsø,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Jan Meedom Klostergaard,
Midt- og Vestjyllands Politi

Kons. Jens Skaderis,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Malene Gelardi Teisel,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Charlotte Molbæk,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Keld Andersen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Kim Møller Løvkvist,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Morten Pedersen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Sonny Greve Bonde,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Jan Mørch,
Nordjyllands Politi

Pa. Jesper Østerheden
Andersen, Nordjyllands Politi

Pa. Thomas Winther,
Nordsjællands Politi

Pa. Michael Møller Fransen,
Rigspolitiet

Pa. Michael Kirkegaard,
Rigspolitiet

Vpi. Jakob Kristensen,
Rigspolitiet

Pk. Sonny Flemming Olesen,
Rigspolitiet

Pa. Henrik Schmidt Hansen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Ka. Kenneth Mose Lauridsen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Morten Søndergaard Degn,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Vpi. Peter Willy Compen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Lis Dalgas,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Thomas Ari Brockie,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Flemming Gudbert Jensen,
Østjyllands Politi

Pa. Henriette Aarhus,
Østjyllands Politi

Pa. Jesper Laursen,
Østjyllands Politi

Pa. John Mortensen,
Østjyllands Politi

Ka. Kirsten Westmann
Kornerup, Østjyllands Politi

Pa. Mads Randa,
Østjyllands Politi

Pa. Morten Vigsøe Frimor,
Østjyllands Politi

Pk. Peter Hallstrøm Jensen,
Østjyllands Politi

25 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2020

Pa. Jacob Trøst Nielsen,
Bornholms Politi

Ka. Anders Okkels Bergen,
Københavns Politi

Pa. Claus Wedel Nørgaard
Københavns Politi

Pa. Karsten Bøge Frederiksen,
Københavns Politi

Kons. Kenneth Molin,
Københavns Politi

Pa. Kenneth Steen Markussen,
Københavns Politi

Pa. Kristian Heine, Københavns
Vestegns Politi

Pa. Anders Gottfredsen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Jon Kristiansen
Westergaard, Midt- og
Vestjyllands Politi

Pk. Kristian Lagergaard Egekær,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Flemming Mariegaard,
Nordjyllands Politi

Pa. Jens Bjerre Tange,
Nordjyllands Politi

Kons. Jesper Thy,
Nordjyllands Politi

Pa. Kasper Haumann-Philipsen,
Nordjyllands Politi

Pa. Nikolaj Frank Natarak
Frederiksen, Nordsjællands
Politi

Pa. Thomas Grauert, Rigspolitiet

Pa. Jørgen Lesby, Rigspolitiet

Pa. Franz Rasmussen,
Rigspolitiet

Pk. Lene Scharff,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Spec.kons. Martin Jensen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Spec.kons. Frank Lund Nielsen,
SØIK

Pk. Jens Rønberg,
Østjyllands Politi

Pa. Keld Meyer Bojsen,
Østjyllands Politi

1. DECEMBER 2020

Pa. Jan Rovelt, Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politi

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

9. NOVEMBER 2020

Pa. Anders Bødker Kammer,
Nordjyllands Politi

16. NOVEMBER 2020

Pi. Henrik Rasmus Sønderby,
Rigspolitiet

22. NOVEMBER 2020

Ktfm./T. Michael Sørensen,
Midt- og Vestsjællands Politi

29. NOVEMBER 2020

Pa. Carsten Nordmand
Sandager, Nordjyllands Politi

1. DECEMBER 2020

Vpi. Christian Rasmussen,
Fyns Politi

Pa. Inge-Marie Klausen,
Nordsjællands Politi

Pa. Thomas Kristian Buhl,
Rigspolitiet

Pa. Tania Elgaard,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2020

Pa. Henrik Veje, Fyns Politi

Pa. Jeppe Nielsen, Fyns Politi

Pa. Lars Lydiksen Laursen,
Fyns Politi

Pa. Karl Borup, Grønlands Politi

Pk. Axel Sørensen,
Københavns Politi

Pa. Betty-Ann Brix Olsen,
Københavns Politi

Spec.kons. Claus Hjerimitslev,
Københavns Politi

Pa. Frank Jensen,
Københavns Politi

Ktfm./T. Gitte Bech Meyer,
Københavns Politi

Pk. Ivan Michael Jensen,
Københavns Politi

Pa. Jan Fasting Hansen,
Københavns Politi

Pk. Peer Windolf-Nielsen,
Københavns Politi

Pa. Per Brygmann,
Københavns Politi

Pa. Steen Pedersen,
Københavns Politi

Pa. Poul Frederik August
Rhinstrom Schmidt,
Københavns Vestegns Politi

Cpi. Claus Hilborg,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Harry Bernhard Jensen
Storgaard,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Kjeld Ejvind Jensen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Morten Enggaard,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Henrik Grauholm Mikkelsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Vpi. Jytte Ekdahl,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Stig Bjarne Larsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Henrik Ahnfeldt,
Nordjyllands Politi

Pa. Per Nielsen,
Nordjyllands Politi

Pa. Jes Michael Jacobsen,
Nordsjællands Politi

Pa. Tom Søren Willadsen,
Nordsjællands Politi

Pi. Erik Johansen, Rigspolitiet

Pk. Johnny Paulsen, Rigspolitiet

Pa. Per Appelgren Larsen,
Rigspolitiet

Spec.kons. Poul Erik Elmer
Olsen, Rigspolitiet

Pa. Lars Bo Thue Tobiasen,
Rigspolitiet

Pa. Søren Dam Mortensen,
Rigspolitiet

Pa. Henning Westesen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Spec.kons. Jørgen Bo Hansen,
Syd- og Sønderjyllands Politi

Pa. Andre Selvejer, Sydsjællands
og Lolland-Falsters Politi

Spec.kons. Bonnie Ludvigsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Maibritt Halling Nielsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Ka. Henrik Lüstrup,
Sydøstjyllands Politi

Vpi. Lars Peter Madsen,
Sydøstjyllands Politi

Pa. Steen Mikkelsen, SØIK

Pa. Frank Dybdal Hansen,
Østjyllands Politi

1. DECEMBER 2020

Ktfm./T. Helle Højer Damsted,
Fyns Politi

Pa. Brian Gorm Hintz,
Københavns Politi

Ktfm./T. Lene Nygaard
Frederiksen, Københavns Politi

15. DECEMBER

Ktfm./T. Annette Nielsen,
Københavns Politi

26. DECEMBER 2020

Ktfm./T. Jane Bettina
Svejstrup Karlsson, Midt- og
Vestsjællands Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2020

Kons. Claus Pedersen,
Fyns Politi

Pa. Hans Christian Emil Olsen,
Københavns Politi

Pa. Hans-Jørgen Mülverstedt,
Københavns Politi

Pa. Johnny Mandix,
Københavns Politi

Pk. Søren Paulsen Svendsen,
Københavns Politi

Pi. Allan Bent Nyring,
Københavns Vestegns Politi

Pa. Jann Kargaard Wiencken,
Københavns Vestegns Politi

Pa. Henrik Kløcker Grove,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Peter Pedersen,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Jens Olesen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Steen Erik Maibom-Madsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

Ka. Jesper Müller,
Nordjyllands Politi

Pa. Aage Flink Møller Pedersen,
Nordjyllands Politi

Kons. Bent Arne Jensen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

Pa. Jan Erik Larsen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. NOVEMBER 2020

Pa. Kim Granau Christensen,
Københavns Vestegns Politi

Pa. Einar Hofman,
Midt- og Vestsjællands Politi

Pa. Preben Kaack, Rigspolitiet

5. NOVEMBER 2020

Ka. Poul Eriksen Hansen,
Københavns Politi

12. NOVEMBER 2020

Pa. Jørn Ingemann Andersen,
Københavns Politi

16. NOVEMBER 2020

Pa. Søren Vangsgaard,
Nordsjællands Politi

1. DECEMBER 2020

Pk. Stig Heidemann, Rigspolitiet

Pa. Poul Bonderup Østergaard,
Sydøstjyllands Politi

VI GRATULERER DOMSTOLENE

40 ÅRS JUBILÆUM

OKTOBER 2020

Pia Borg, Østre Landsret

Eva Hofelt, Retten i Helsingør

NOVEMBER 2020

Gitte Baarsch, Retten i Aarhus

En statspensionists bemærkninger forud for OK21

Kravene til OK21 fra Senior- og Pensionistgruppen i CO10 er blevet forklaret i Dansk Politi 4/2020.

I fortsættelse til de stillede krav er der dog væsentlige aspekter i organisationernes traditionelle måde at stille krav på, som absolut ikke er en gevinst for de fleste statspensionister. Heller ikke for et bredt flertal af statsansatte, der forstøt er på arbejdsmarkedet. Når snakken går på de procentuelle lønstigninger og reguleringsordningen, slår vores forhandlere over på autopiloten og gør blot, som de plejer, uden at skele det mindste til statens lavest lønnede, herunder pensionisterne.

Hvem ved, måske skyldes det, at vores forhandlere tager udgangspunkt i egne lønrammer, som jo oftest ligger i et noget højere liga end de lønrammer, som de forhandler på vegne af. Hvordan forhandlerne så er landet i de allerhøjeste lønrammer, kan du så gætte på eller selv spørge dem om.

Hvad er der så galt med den procentuelle lønstigning?

Formålet med overenskomstforhandlingerne, og resultatet heraf, er at sikre en fastholdelse af købekraften og dernæst gerne en reallønsfremgang til at forsøge tilværelsen med. Det er som regel også et positivt ladet resultat, organisationerne spejler sig i, når de fremlægger og berømmer egen indsats ved forhandlingsbordet.

Men fakta er, at den procentuelle lønstigning alene gør de højeste lønrammer endnu rigere, mellempgruppen holder nogenlunde "skindet på næsen", men ikke mere end det, og får derfor ikke noget at "slå til søren" med, medens de lavestlønnede, herunder i særlig grad statspensionisterne, må se til, at de er blevet fattigere i forhold til, hvad

der kan købes ind for hos købmanden og andre steder for lønstigningen.

De procentuelle lønstigninger er endvidere en medvirkende årsag til, at løngabet mellem de enkelte lønrammer bliver stedse større og større, hvilket tydeligt kan aflæses, når tjenestemandspensionen skal beregnes.

Statens forhandlere har på forhånd en ramme for, hvor meget statens samlede lønsum må stige med ved de enkelte overenskomstforhandlinger. Det er så plus/minus den ramme, der bliver forhandlet om.

Tager vi udgangspunkt i den præmis, overenskomstforhandlingerne bygger på, er det helt urimeligt, at de højestlønnede bonner ud med en forholdsmæssig større og større andel af lønsummen. Det samme gør sig gældende blandt statspensionisterne. Her får de højestlønnede statspensionister op til dobbelt så meget i pension, som de lavestlønnede med 37 pensionsår, og dermed en procentuel lønstigning, der også er op til dobbelt så stor som de lavestlønnede.

I kroner og ører bør alle have den samme lønstigning ved overenskomstforhandlingerne. Så må klassificeringsloven klare indplaceringerne i lønrammer og lønnen herfor.

Hvorfor skal de højestlønnede på den måde favoriseres, og hvad er årsagen til det?

Med det in mente, vil det derfor være på sin plads, at forhandlerne på begge sider af bordet særskilt ser på de lavestlønnede og pensionisternes lønstigninger og udmønter de ekstraordinære kroner, der skal til, for at den gruppe også kan få udsigt til, at reallønnen fastholdes i forhold til købekraft.

At tjenestemandspensionen skal forøges med alle løndelev, der i en eller anden form udbetales som løn, må være en selvfølge,

også den del der procentuelt anvendes til at løfte specifikke formål uden for den direkte udmøntning f.eks. lokalløn og en stor buket til andre formål, da alt sammen er indeholdt i den samlede ramme for overenskomsten.

Som det har set ud indtil nu, kan statspensionisterne "skyde en hvid pind efter" at få del i måske helt op til minus 25 procent af det totale overenskomstresultat, der anvendes til andre formål inkl. pension og feriepenge. Statspensionisterne kan alene håbe på, at den udmeldte generelle lønstigning holder, hvad der er meldt ud. Det gør den dog stort set aldrig, da reguleringsprocenten ofte rammer helt ved siden af skiven. Alle, som er en del af de statslige forhandlingsresultater, er derfor ufrivillig med i en slags "Lykkehjul", hvor gevinsten er, om reguleringsprocenten nu også bliver som forudsagt. I modsat fald sker der fradrag i den generelle lønstigning.

Hvorfor vores forhandlere så nidkært, som tilfældet er, holder fast i reguleringsordningen i dens nuværende form, som over de seneste 10 år har kostet statsansatte og statspensionister samlet set mindst fem procent i direkte lønstigninger i forhold til de procenter, der var meldt ud ved overenskomsternes indgåelse, forbliver mig en større og større ubesvaret gåde.

Overenskomstforhandlerne rammer stort set kun plet med reguleringsprocenten ved startdatoen for de seneste mange års indgåede overenskomster den 1. april, da man på det tidspunkt kender reguleringsprocenten, der beregnes hvert år ved udgangen af tredje kvartal. Altså et halvt år før første udmøntning.

Vores forhandlere burde kunne finde en anden og bedre reguleringsform, især da ordningen har været udskældt stort set

forud for hver eneste overenskomstforhandling, jeg erindrer. Det må kunne gøres bedre, så statens ansatte og pensionister ikke den ene gang efter den anden ”stikkes blå i øjnene” med en vidtløftig lovning på en ikke holdbar reguleringsprocent.

Debatindlægget er som helhed ikke udtryk for Politipensionisternes Landsforenings holdning, men udelukkende min private.

Venlig hilsen

Børge K. Nielsen, formand, PL. Kreds 1.

Politiets Sprogforbund har sidste arbejdsdag inden jul **onsdag den 23. december 2020.**

Mellem jul og nytår er der åben **mandag den 28. december** og **tirsdag den 29. december 2020.**

Første arbejdsdag i 2021 er **mandag den 4. januar 2021.**

**DANSK
POLITI**

Meget mere
end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud med det samme.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

*Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi
Twitter: @danskpoliti*

Er du og din familie dækket godt nok?

I PFA går pension og sundhed hånd i hånd. Derfor kan vi hjælpe dig, hvis du bliver syg, kommer til skade eller eksempelvis har symptomer på stress. PFA Helbredssikring giver dig mulighed for at komme hurtigt til undersøgelse og få behandling på hospitaler, klinikker og hos speciallæger. Husk at justere dækningen, så den passer til dit liv.

Læs mere på politiforbundet.dk/helbredssikring

TRÆK STIKKET INDEN JULETRAVLHEDEN

Vintermørket har sænket sig, og den søde juletid nærmer sig med hastige skridt.

Men inden du bliver alt for fortravlet, var det måske en idé at trække stikket og nyde nogle afslappende dage i en af Politiforbundets mange ferieboliger.

Der er endnu ledige perioder i såvel november som december i flere af vores ferieboliger. Blandt andet i Skagen, Tversted Strand og i Husby.

Har du lyst til en storbyferie, er lejligheden på Frederiksberg en oplagt mulighed. Der er ledige perioder i både november og december.

Men skynd dig – det er først-til-mølle.

Læs mere under ferieboliger på www.politiforbundet.dk

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Karina Bjørnholdt

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina Bjørnholdt, journalist
Stine Svarre Gaardhøj, journalist

**Ansvarlig i henhold
til Medieansvarsloven**

Claus Oxfeldt

Layout

Gregorius DesignThinking

Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

23. november

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,

1553 København V

Telefon: 33 45 59 00

E-mail: blad@politiforbundet.dk

www.politiforbundet.dk

www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun

pr. e-mail på adressen:

blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi
Twitter: @danskpoliti